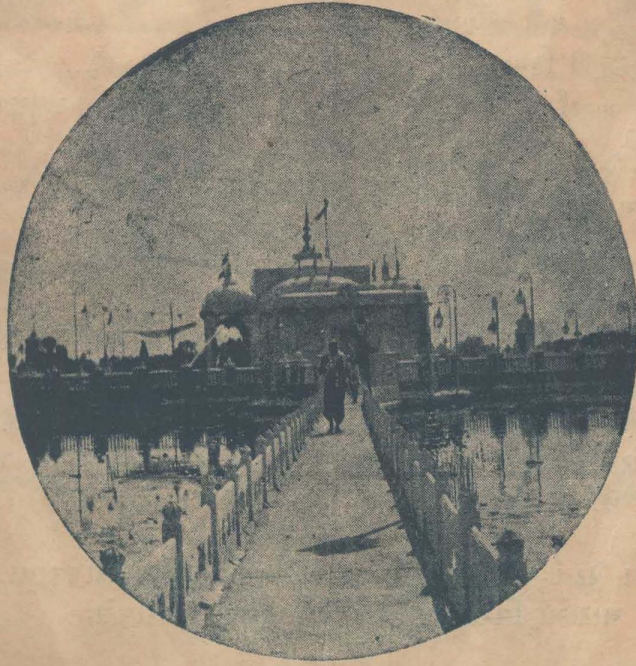

श्री आत्मानंद प्रकाश

पुस्तक ३८ भुं.
अंक ३ जे

संवत् १९९६
आश्विन

प्रकाशकः—
श्री जैन आत्मानंद सभा
लायनगर.

વિષય-પરિચય

૧. ૧૯૯૭ની સાલનો શાંતિપ્રદ સંદેશ.	...	(કવિ રેનાશંકર વાલજી અધેકા.)	૫૭
૨. ભક્તિ.	...	(મુનિ શ્રી હેમેંદ્રસાગરજી મહારાજ.)	૫૮
૩. શ્રી શ્વેતજ્ઞાન.	...	(પ. શ્રી ધર્મવિજયજી મહારાજ.)	૬૧
૪. વિષમ છે વાટ શિવપુરની.	...	(આ. શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ.)	૬૪
૫. વિચારશ્રેણી.	...	(" ")	૬૫
૬. પ્રભુ મહાવીરે મોહમસ્ત જગતને ત્યાગધર્મ જ કેમ આપ્યો? (મુનિશ્રી હંસસાગરજી મહારાજ.)	...		૬૭
૭ મહાવીર પ્રભુની સ્તુતિ.	...	(મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ.)	૬૮
૮ ધર્મશર્માભ્યુદય મહાકાવ્ય : અનુવાદ	...	(ડૉ. ભગવાનદાસ મ. મહેતા.)	૬૯
૯. પ્રભુના જ્ઞાનનો પ્રકાશ.	...	(મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ.)	૭૧
૧૦. વ્યવહારવચન યાને ક્ષમાપના.	...	(રામચંદ મૂળજી પારેખ.)	૭૨
૧૧ સૂત્ર અનુસારી ક્રિયા.	...	...	ચોકસી.) ૭૩
૧૨. વિજેતા કેણ ?	...	(કનૈયાલાલ જીજીવન રાવળ B. A.)	૭૫
૧૩. છાત્રાલયો.	...	...	(નૈન.) ૭૮
૧૪. શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરિજીનું જીવનચરિત્ર...	...	(પં. શ્રી સમુદ્રવિજયજી મહારાજ)	૮૧
૧૫. વર્તમાન સમાચાર.	...	...	૯૦
૧૬. સ્વીકાર સમાલોચના	...	...	૯૨

આભાર

ધર્મપ્રેમી અંધુ શ્રી વાડીલાલ ચત્રજી ગાંધીએ હાલમાં શ્રી નવરમરણો સ્તવનો વિગેરેની એક યુક નૈન અંધુઓ તથા બહેનોને ઉપયોગમાં નિરંતર આવી શકે તેવી પોતાના ખર્ચે છપાવી છે અને તેઓ, તેના ખર્ચે આભાષ્યોને ભેટ આપે છે. તે મુજબ આ સભાના પેટન સાહેબ અને લાઇફ મેમ્બરોને પણ નિરંતર અભ્યાસમાટે ભેટ આપવાને યુકો અમોને મોકલી છે તે માટે આ સભા તેમનો આભાર માને છે.

અમારા પેટન સાહેબો અને લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ આપવાના પુસ્તકો તૈયાર થાય છે. આપતા માસમાં વિશેષ હકીકત પ્રકટ કરવામાં આવશે.

છપાય છે.

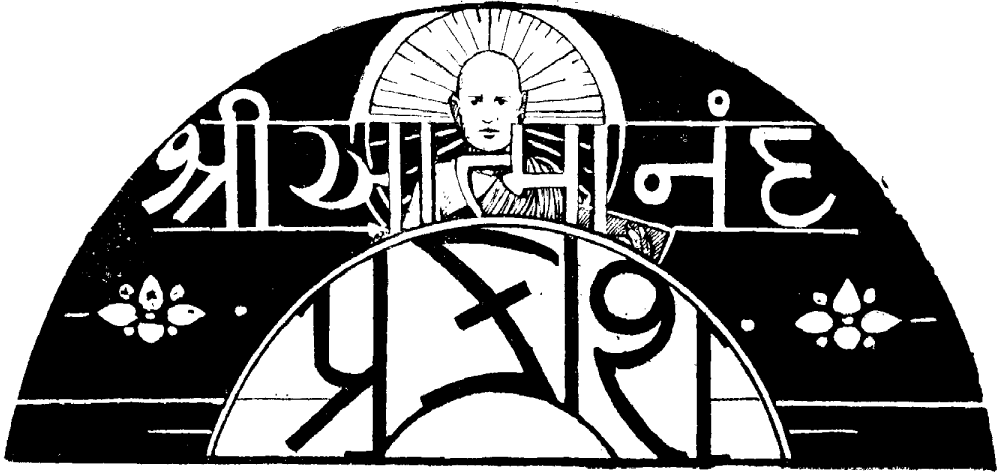
છપાય છે.

છપાય છે.

શ્રી તપોરત્ન મહોદધિ

(આવૃત્તિ ળીજી)

અનેક તપોની વિધિવિધાન સહિતની આ પ્રતની પેલી આવૃત્તિ ખલાસ થવાથી તેની ળીજી આવૃત્તિ થોડા સમયમાં છપાશે. આ ગ્રંથમાં ૧૬૧ પ્રકારના તપોનું વર્ણન-વિધિવિધાન આપવામાં આવેલ છે. આર્થિક સહાય આપનાર ગૃહસ્થની ઈચ્છા પ્રમાણે, તે પ્રત ભેટ, અર્થી કિંમતે કે મુદલ કિંમતે સભા સઘળી પ્રતો આપવાનો પ્રબંધ કરી શકશે.

પુસ્તક : ૩૮ મુ' : આત્મ સં. ૪૫ : વીર સં. ૨૪૬૬ : આશ્વિન :
અંક : ૩ જા : * * વિક્રમ સં. ૧૯૯૬ : ઓક્ટોબર :

નવી સાલ સુખારક.

નવું વર્ષ માંગલિક.

સર્વં શાંતિ: શાંતિ:

સં. ૧૯૯૬ ની દીપોત્સવી પ્રસંગે
૧૯૯૭ ની સાલનો “ શાંતિપ્રદ સંદેશ ”
ઠાહરો.

ભગવન્ મહાવીરસ્વામીજી, પદ પામ્યા નિર્ધાન;
ધન્ય દિવસ દીવાળીનો, જીન શાસને બાણ. ૧

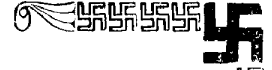
હરિગીત છંદ.

પ્રગટાવીયો દીપક વડો, સધ્ધર્મરૂપી જ્ઞાનનો,
આજે દિવસ દીવાળીનો, એ મહાપ્રભુના માનનો;
નિવાણુ પામ્યા નાથ, તેનાં સૂત્ર વાક્ય ધરો દેદે,
સદ્ધર્મનો જય: સત્યનો જય, એમ સત્તાણું વદે. ૧

છનું છલકતી મલપતી, આવી હતી આશા વડી,
પણ શું કરે? જ્યાં વિન્ધમાં, વિપત્તિની વરસે ઝડી;

[૫૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મનની બધી મનમાં રહી, કયાં જઈ દુઃખદ કથનો કહે,
સત્યં વદઃ ધર્મં ચરઃ ઉર ઊર્મિ, સત્તાણું કહે. ૨

“ સત્તાણું કેરી સાલ,” એવા નામથી હું આવું છું,
મારા મનોર્થો પૂરવા, એ મિત્ર સાથે લાવું છું;
મમ મિત્ર એ મહામંત્રરૂપે, વાસ સૌ હૃદયે રહે,
સદ્ધર્મનો જયઃ સત્યનો જયઃ, એમ સત્તાણું કહે. ૩

ચોતરફ લાગી દહાય ! દુનિયાં દુઃખમાં ડુબી રહી,
કૂર કાળ સમ માનવ હણે, એ વાત કયમ બાએ સહી ?
હાઘ્યાતણું ડા'પણુ ગયું ! સૌ વૈર વૈર ! મુખે કહે,
સત્યં વદઃ ધર્મં ચર ! એ યોધ સત્તાણું કહે. ૪

સૃષ્ટિતણી સૌંદર્યતા, અદ્ભુત કળા કારીગરી,
ભારે રચેલી લબ્યતા, કોટીક દામો વાપરી;
એ ભરમીભૂત ધયાં અરે ! મહાદુઃખ એ દિલમાં દહે,
સદ્ધર્મનો જયઃ સત્યનો જયઃ, એમ સત્તાણું કહે. ૫

ધંધર નથી અન્યાય કરતો, કે દયા તજતો નથી,
માનવ સમાજ અરે ! અત્યારે સત્ય કે' સજતો નથી;
અજ્ઞાન ને અભિમાનની, અતિ વિષમ સરિતાઓ વહે,
સત્યં વદઃ ધર્મં ચર, એ સૂત્ર સત્તાણું કહે. ૬

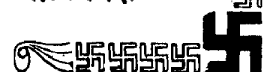
આખા ભૂમંડળકેરું ભાવિ, દુઃખદ અતિ દેખાય છે,
સત્સાસ્ત્રકેરું અમર વચનો, આજ કયાં લેખાય છે ?
વાયો છે ઝેરી વાયરો, એ કષ્ટ જગ આખું સહે,
સદ્ધર્મનો જયઃ સત્યનો જય, એ જ સત્તાણું કહે. ૭

છે એક ધોંગી ઢાલ, ને બળવંત બખ્તર એક છે,
દુઃખસાગરેથી તરી જશે, બ્યાં ધર્મ-સત્યની ટેક છે;
જે જે પ્રબને નૃપવરો, ઉન્મત્ત થઈ ભરીયા મહે,
તે સર્વને સદ્બુધ્ધિ ઘો, હે ઈશ ! સત્તાણું વહે. ૮

લી. સધ્ધર્મ પ્રબોધક,

રેવાશંકર વાલજી બધેકા

નિવૃત્ત એન્ડુઝી ઇન્સ્પેક્ટર ભાવનગર.

ભકિત.

(મન્દાકાન્તા.)

પન્ને ભંગો અરપણ કરે પ્રેમથી પ્રાણ મોંઘો,
ભક્તો સર્વે નિજ નવ ગણે, સર્વ અર્પે પ્રભુને;
નિર્મોહી જે જનગણુ અને ને ત્યજે “ મુજ છે આ, ”
તો કેા’ ટાણે પરમપદની પ્રાપ્તિની થાય આશા. ૧

ભકિત જેવી અતુલ કરી છે ગૌતમે વીર માટે,
ને શ્રેણિકે પ્રખર વ્રતથી ગાળીયાં જે પ્રભાતો;
એવી ભકિત અચલિત કરે તો તરે ચક્રમાંથી,
જન્મે કેરો દુઃખમય બધો ભાર ટાળે સદાનો. ૨

સુશ્રધાળું સરલ સુલસા વીર ધ્યાને જ મસ્ત,
સાચા ભાવે હૃવન વિતવ્યું ભકિતમાર્ગે સમસ્ત;
ભાવિકાલે જિનવરપણે શ્રાવિકા જન્મશે એ,
ભકિતકેરા મધુર ક્ષણનો સ્વાદ શેા મિષ્ટ ભાસેં ? ૩

કોલાપાકે વિભુવર પૂજ્યા રેવતી શ્રાવિકાએ,
એવા ભાવે ભવિજન ધરે વીરભકિત ક્રિયામાં;
નિઃશકે તે અમરપદને પામશે આખરે તો,
સર્વે સ્થાને સમ રૂપ અને, વીરનો ભક્ત સાચો. ૪

તત્ત્વજ્ઞાને ભરપુર રચ્યા હેમચન્દ્રેય શ્લોકો,
બુદ્ધા બુદ્ધા વિષય લઈને કોટિ સંખ્યા ધરતા;
યોજી ભારે પ્રતિ ચરણમાં ભકિતની ધ્યાન ધારા,
ગાનો ગાયાં જિનવરતણાં, ધર્મનાં સર્વ ખ્યારાં. ૫

ધર્મે જ્ઞાને નિજ રચનની રેલવી તત્ત્વ શ્રોતો,
સર્વે રીતે જનગણુ વિષે શ્રેષ્ઠતાથી પ્રકાશ્યા;
અધ્યાત્મી ને ઉચનિષદના, ન્યાયના અન્ય યોગ્યા,
એવા મોટા ‘ જસ ’ વિજયજી, વિધ તે સર્વ જાણે. ૬

ભીખુરુચે ચરણ ભજિયા ભાવથી સાધુઓના,
ભક્તિમાં તે રસખસ થયા, શાસ્ત્રસંસ્કાર જોરે:
આણી મૂર્તિ ઋષભજિનની પૂર્વકેરી કલિંગે,
ઉદ્ધાર્યા કો' વિવિધ રસના અંથ એ ખારવેલે. ૭

આજ્ઞા પાળી જિનવરતણી સંપ્રતિ વિક્રમે રે,
ન્યારી ન્યારી વિવિધ પ્રતિમા, મંદિરો યોજ્યાં રે;
પાળી આજ્ઞા અડગ પ્રણયી ભક્ત કુમારપાળે,
આજ્ઞા એ છે જીવનભરનો શ્રેષ્ઠ કો' ધર્મ જાણી. ૮

વસ્તુપાલે જનહિતતાણાં કાર્ય ઝાઝાં કરાવ્યાં,
વાપી કૂપો નહિ જ, બહુલાં મંદિરોયે રચાવ્યાં;
શાસ્ત્રો અંથો અમુલ સઘળા ભાવનાથી લખાવ્યા,
ભક્તિમાર્ગે જીવન વિલવ્યું પૂર્વજોને દીપાવ્યા. ૯

સર્વે ભક્તો પ્રભુમય બને, ભાન ભૂલે વપુતું,
એ ભક્તિથી વિભુવર રીંજે દુઃખ જાયે ભવોતું;
સ્પર્શે, દર્શે, સ્મરણથી વળી પૂજને મુક્ત થાયો,
પ્રેમે એકયે શુચિ હૃદયથી ભક્તિથી પાર થાયો. ૧૦

અનુકૃપ

ભક્તિ એવી બને ત્યારે, તે ઘડી ગણું ધન્ય હું;
સ્મરણે ભક્ત એવાનાં, કરી હૈમેન્દ્ર ધન્ય છે. ૧૧

સુનિશ્રી હૈમેન્દ્રસાગરજી મહારાજ.

લેખક:—શાસનપ્રભાવક આ. શ્રીમદ્ વિજયમોહનસૂરીશ્વરજી પ્રશિષ્ય

પં. શ્રી ધર્મવિજયજી ગણિ.

શ્રી શ્રુતજ્ઞાન.

[ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૫ થી શરૂ]

[પ્રાસંગિક સમ્યક્દર્શનના પ્રકારોનું વર્ણન.]

વેદક સમ્યક્ત્વ-

સાસ્ત્રાદન સમ્યક્ત્વનું સ્વરૂપ ઉપર જણાવ્યું. હવે 'વેદક' સમ્યક્ત્વનું સ્વરૂપ જણાવાય છે.

આ વેદક સમ્યક્ત્વ વસ્તુતઃ ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વનો જ એક ભેદ વિશેષ છે, એટલે કે ક્ષયોપશમ સમ્યક્ત્વમાં વર્તમાન આત્મા નિરંતર અધ્યવસાયની ધારાએ વૃદ્ધિ પામતો જાય અને ક્ષાયિક સમકિત પ્રાપ્ત કરવા માટે તૈયાર થાય તે અવસરે અનન્તાનુબંધિચતુષ્ક, મિથ્યાત્વ-મોહનીય અને મિશ્રમોહનીયનો ક્ષય થયા બાદ સમકિતમોહનીયનો ક્ષય કરવાનો પ્રારંભ કરે છે. એ સમકિતમોહનીયનો ક્ષય કરતા કરતા સર્વથી છેલ્લો આસકે જે ક્ષાયિક પ્રાપ્તિના સમયથી આગલા (પૂર્વ) સમયમાં ભોગવાય છે, અને તે ભોગવાઈ ગયા પછી દર્શનસમકને અંગે કશું પણ ભોગવવાનું બાકી રહેતું નથી, એ છેલ્લા સમયના (ક્ષાયિક પ્રાપ્તિની અપેક્ષાએ તેની આગળના સમયના) ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વને જ વેદક સમ્યક્ત્વ કહેવાય છે. આ કારણથી વેદક સમ્યક્ત્વનો જઘન્ય તેમજ ઉત્કૃષ્ટ કાળ એક સમયનો જ હોય છે.

ચોથા, પાંચમા, છઠ્ઠા અને સાતમા એ ચાર ગુણુસ્થાનકો પૈકી કોઈ પણ ગુણુસ્થાનકે આ વેદક સમ્યક્ત્વ હોઈ શકે છે. એટલે કે જે ચોથે ગુણુસ્થાનકે ક્ષાયિકની પ્રાપ્તિ થાય તો વેદક સમકિત ચોથે ગુણુકાણે હોઈ શકે, એમ પાંચમે ક્ષાયિકની

પ્રાપ્તિ થાય તો વેદક પણ પાંચમે ગુણુસ્થાનકે હોય. એ પ્રમાણે છઠ્ઠા સાતમા ગુણુસ્થાનક માટે પણ સમ-જનું. સાતમાથી આગળ ઉપશમ અથવા ક્ષય-કષ્ટેણિને યોગ્ય ગુણુસ્થાનકો હોવાથી અને તે ગુણુસ્થાનકોમાં ઉપશમ સમકિત અને ક્ષાયિક સમકિતવંત જ યથાસંભવ આરોહણ કરી શકતો હોવાથી વેદક સમકિત ક્ષાયોપશમિક સમકિતનો ભેદ વિશેષ હોઈ એ આગળના ગુણુસ્થાનકોમાં સંભવી શકતું નથી.

વેદક સમકિત ચારે ગતિમાં

આ વેદક સમકિત એક મનુષ્યગતિમાં જ હોય એમ સમજવાનું નથી, પરંતુ ક્ષાયિક સમકિતના નિષ્ઠાપકની અપેક્ષાએ ચારે ગતિમાં હોઈ શકે છે. અર્થાત્ ક્ષાયિક સમકિતના વર્ણનપ્રસંગે પ્રસ્થાપક અને નિષ્ઠાપકના જે વિભાગો આગળ જણાવેલા છે, તેમાં કૃતકરણાધ્યાવસ્થામાં આયુષ્ય પૂર્ણ થાય તો ચાર ગતિમાંથી જે ગતિનું આયુષ્ય બાંધ્યું હોય તે ગતિમાં જઈ બાકી રહેલ સમ્યક્ત્વમોહનીયના પુજનો ક્ષય કરી ક્ષાયિક સમકિત પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. એ અપેક્ષાએ ચારે ગતિમાં વેદક સમકિત હોઈ શકે છે.

ક્ષયોપશમ તેમજ ઉપશમ સમકિતમાંથી આરોહણ તેમજ પતન અર્થાત્ દેશવિરત્યાદિ ગુણોની પ્રાપ્તિ તેમજ મિથ્યાત્વગમન અને માર્ગો જેમ યથાયોગ્ય ખુલ્લા છે તે પ્રમાણે આ વેદક સમ્યક્ત્વમાં નથી; પરંતુ કેવલ વિશુદ્ધિની પ્રાપ્તિ એટલે

[૬૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કે વેદક સમ્યક્ત્વમાં જે વિશુદ્ધિ છે તેના કરતાં અનન્તગુણવિશુદ્ધિની પ્રાપ્તિ એ એક જ રાજ-માર્ગ તેને માટે ખુલ્લો છે, તેને કોઈ પણ રીતિ-એ સંકલિષ્ટ પરિણામ આવવાનો સંભવ જ નથી, કારણ કે વેદક સમકિત પછીના અવાન્તર સમ-યમાં અવશ્ય ક્ષાયિક સમકિતની પ્રાપ્તિ આપણે જણાવી ગયા છીએ.

ક્ષયોપશમ એ જ વેદક-

કેટલાક આચાર્ય ભગવંતો ક્ષયોપશમ સમ-કિતને જ વેદક સમકિતના નામથી સંબોધે છે. એટલે કે ક્ષાયિકની પ્રાપ્તિ પહેલાંનો જે ક્ષયો-પશમ સમકિતનો સમય તેનું જ નામ વેદક એમ નહિં, પરંતુ ક્ષયોપશમ સમકિતની કોઈ પણ અવસ્થામાં વેદક સમકિતનો વ્યપદેશ થઈ શકે છે. 'સમકિત મોહનીયના પુંજનું વેદન' જ્યારે જ્યારે વર્તતું હોય ત્યારે ત્યારે વેદક (ક્ષયોપશમ) સમકિત હોય' એમ તે આચાર્ય ભગવંતો અર્થ-સમનય કરે છે. અપેક્ષાએ તે પણ ખરાખર છે.

આ પ્રમાણે સમ્યગ્દર્શનના ઔપશમિક, ક્ષાયો-પશમિક ક્ષાયિક, સાસ્વાદન અને વેદક એમ કેમશઃ પાંચ ભેદોનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું તે ઉપરાંત કારક, રોચક અને દીપક એવા પણ ત્રણ ભેદો સમ્યગ્દર્શનને અંગે જણાવવામાં આવ્યા છે. અહિં એટલું અવશ્ય ધ્યાનમાં રાખવું કે-ઔપ-શમિક, ક્ષાયોપશમિક વિગેરે જે ભેદો અગાઉ ખતાવવામાં આવ્યા છે તે દર્શનમોહનીયના ઉપશમ-ક્ષયોપશમ વિગેરેની અપેક્ષાએ ખતા-વવામાં આવ્યા છે. જ્યારે આ કારકાદિ ત્રણ ભેદોમાં દર્શનમોહના ઉપશમ-ક્ષયોપશમાદિની મુખ્યતાએ અપેક્ષા નથી, પરંતુ આત્માના તથા પ્રકારના પરિણામવિશેષની અપેક્ષા રહેલી છે. જે બાબત તે ત્રણેનું કેમશઃ સ્વરૂપ

બાણવાથી સહેજે ખ્યાલમાં આવશે. તે ત્રણેયનું સ્વરૂપ અનુક્રમે આ પ્રમાણે:-

કારક સમ્યક્ત્વ-“ જં જહ મણિયં તં તદ્દ કરેદ્ સદ્દ જમ્પિ કારગં તં તુ । ”
ભાવાર્થ-“ જિનેશ્વર ભગવંતોએ જે પ્રમાણે મોક્ષનો માર્ગ જણાવેલ છે તે પ્રમાણે જ જે અવસ્થાવિશેષમાં વર્તન થાય તેને કારક સમ્ય-ક્ત્વ કહેવાય છે. ” અર્થાત્ જગદ્ગંધુ મહાતુભાવ તીર્થંકર મહારાજાઓએ પટ્ટકાયના જીવોની ત્રિકરણયોગે રક્ષા કરવા માટે શ્રી આચાર્યાંગાદિ સૂત્રોમાં-‘સર્વે પાળા સર્વે મૂત્રા સર્વે જીવા સર્વે સત્તા નો હંતવ્વા’ ઇત્યાકારક જે આજ્ઞા ફરમાવેલ છે તે આજ્ઞાનું યથાશક્તિ આરાધન કરવાની અભિલાષાથી સંસારના દુરન્ત મોહ-પાશને છેદીને જે ભાગ્યવાન આત્મા મોક્ષના અસાધારણ કારણભૂત સર્વવિરતિ-ચારિત્રનો ભાવથી સ્વીકાર કરે છે તે આત્મા આ કારક સમ્યક્ત્વનો અધિકારી છે, એટલે કે પ્રમત્ત-અપ્રમતાદિ (છટ્ટા સાતમ! વિગેરે) ગુણસ્થાનકોની હૃદવાળા આત્મા-ઓ જ આ સમ્યગ્દર્શનની યોગ્યતાવાળા હોઈ આ શકે છે. તેથી નીચેના અર્થાત્ દેશવિરતિ-અવિરત-સમ્યગ્ દ્વિષ્ટ આદિ ગુણસ્થાનવાળા આત્માઓ કારકસમકિતવંત ગણાતા નથી. મેઘકુમાર, જંબૂ-સ્વામી, વજ્રસ્વામી, સ્થૂતભદ્રસ્વામી વિગેરે સંખ્યાબંધ ભાવચારિત્રવંત આત્માઓ આ કારકસમકિતના દૃષ્ટાન્તરૂપે ગણી શકાય છે.

રોચક સમ્યક્ત્વ-“ રોચગમમત્તં પુણ સ્દમિત્તરં મુનેવચ્ચં ” ભાવાર્થ-“ રોચકસમ્યક્ત્વ ચારિત્રાદિ ભાવોની રુચિમાત્ર ફરનાઈ (કરાવનારું) બાણવું. ” તાત્પર્ય એ છે કે-આ રોચક સમકિત આત્મભુવનમાં ઉત્પન્ન થવાથી જિનેશ્વરભગવંતોએ મોક્ષના અસાધારણ કારણરૂપે જણાવેલા ચારિ-

શ્રી શ્રુતજ્ઞાન.

[૬૩]

ત્રનું આરાધન યદ્યપિ આત્મા કરી શકતો નથી, તથાપિ એ ચારિત્રના માર્ગ ઉપર તે રૌચક સમકિતવંત આત્માની રુચિ સંપૂર્ણ હોય છે. “ આ સમગ્ર લોકમાં સારભૂત કોઈપણ ભાવ હોય તો તે ધર્મ છે. ધર્મ એ સમ્યગ્દર્શન-જ્ઞાન ચારિત્ર-સ્વરૂપ છે, એ સમ્યગ્દર્શનાદિ રત્નત્રયી સિવાય આ આત્માને મોક્ષપ્રાપ્તિ કોઈ પણ કાળે થવાની નથી. આવી ચિંતામણિરત્ન અને કલ્પ-તરુથી પણ અનન્તગુણ કિંમતી રત્નત્રયીનો હું ક્યારે આદર કરીશ? મારો આત્મા સર્વસાવધનો ત્યાગ કરી સર્વવિરતનો ક્યારે અધિકારી બનશે? આશ્રવના સ્થાનોનો પરિત્યાગ કરવાપૂર્વક હું ક્યારે સંવરની સેવના કરીશ? ઇત્યાદિ ઉચ્ચ ભાવનાઓ આ રૌચક સમકિતવંત આત્માને થાય છે, છતાં અપ્રત્યાખ્યાનાવરણીય, પ્રત્યાખ્યાનાવરણીય કષાયોદયના પ્રભાવે વિરતની આરાધના કરવા તે આત્મા ભાગ્યશાળી બની શકતો નથી.

શ્રેણિક મહારાજ અવિરતના ઉદયને અંગે સ્વયં તે ભવમાં ચારિત્રચ્રહણ કરી શક્યા નથી, પરંતુ ભગવંત મહાર્વર દેવના યોગે ચારિત્રધર્મ ઉપર તેમની એટલી તીવ્ર રુચિ થયેલી છે કે પર-માત્માની ધર્મદેશના સાંભળીને એક અભયકુમાર સિવાય મારા પરિવારમાંથી બીજા જે કોઈ આ-ત્માને ચારિત્ર ચ્રહણ કરવાની ભાવના થાય તે સર્વને મારા તરફથી સંપૂર્ણ અનુજ્ઞા છે, ‘ મારી પ્રબંધમાંથી કોઈપણ ભાગ્યવાન આત્મા ભગવંતની ધર્મદેશના સાંભળી ચારિત્રચ્રહણ કરવા ઉત્સુક બને તો તેના કુટુંબપોષણ સંબંધી ચિંતા શ્રેણિક મહારાજ પોતે કરશે. ’ આવા પ્રકારની ઉદ્દોષણા કરવાની આ શ્રેણિક રાજને જે સદ્-ભાવના થયેલ છે તે રૌચક સમકિતનો જ પ્રભાવ છે .

દીપક સમ્યક્ત્વ:—

‘સયમિહ મિચ્છાદિદ્ધિ ધમ્મકહાર્દદિ દીવદ્ધ પરસ્સ ।
સમ્મત્તમિણં દીવગ-કારણફલભાવગ્ગો નેયં ॥૨૧॥’

ભાવાર્થ—સ્વયંમિથ્યાદિદ્ધિ હોવા છતાં ધર્મ-કથા-ધર્મદેશનાદિ દ્વારા અન્યને જે અજવાળું આપે છે અર્થાત્ સમ્યક્ત્વાદિ લાભો પ્રાપ્ત કરાવે છે તે ‘કારણફલભાવની અપેક્ષાએ દીપક સમ્યક્ત્વવંત કહેવાય છે.’

આ સમ્યક્ત્વનું નામ દીપક એટલા માટે જ રાખવામાં આવેલ છે કે જેમ દીપક (દીવો) પોતે પોતાની પ્રભાથી અન્ય જીવોને કયા પદાર્થો કયાં રહેલ છે તે બતાવી આપે છે, પરંતુ પોતાની પાછળ અધારું હોય છે તેની માફક દીપક સમકિતવંત આત્મા પોતાની ધર્મ-દેશનાદિ શક્તિદ્વારા સંખ્યાબંધ જીવોને સમ્યગ્-દર્શનાદિ લાભો પ્રાપ્ત કરાવે પરંતુ સ્વયં તો મિથ્યા-ત્વથી જ વાસિત હોય છે.

અભવી એવા અંગારમદ્દકાચાર્ય સ્વયં મિથ્યાદિદ્ધિ હોવા છતાં ધર્મદેશનાદિ શક્તિથી પોતાના ૫૦૦ શિષ્યોને યાવત્ મોક્ષપ્રાપ્તિમાં કારણભૂત બન્યા છે. આ કારણભાવની અપેક્ષા-એ જ ઔપશમિકાદિ ત્રણેય પ્રકારના સમ્યક્ત્વ-માંથી એક પણ સમ્યક્ત્વ ન હોવા છતાં તેમને દીપક સમકિતવંત કહેવામાં આવે છે. વસ્તુતઃ દીપક સમકિત એ સમકિત છે જ નહિં.

કારક સમકિતવંતને છડું સાતમું વિગેરે ગુણ-સ્થાન હોય છે. રૌચક સમકિતવંતને ચતુર્થ ગુણ-સ્થાનક હોય છે અને દીપક સમકિતવંતને પ્રથમ

૧. સમ્યક્ત્વ-દેશવિરત-સર્વવિરતરૂપ ક્ષણની પ્રાપ્તિમાં તેઓ કારણ હોવાથી.

[૬૪]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મિથ્યાદષ્ટિ ગુણુસ્થાનક હોય છે. હીપક સમકિત- શકે એવો નિયમ નથી, ત્રણ પ્રકારના સમકિત- વંત તો ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે તત્ત્વદષ્ટિએ માંથી અન્યતમ કોઈ પણ સમકિત હોય તો મિથ્યાદષ્ટિ જ છે. પરંતુ કારક તેમજ રોચક પણ વિચારદષ્ટિએ કારક તથા રોચક સમકિત સમકિતવંત ઔપશમિકાદિ ત્રણ પ્રકારના સમ- હોવામાં યાદા જણાતી નથી.

ચાલુ—

આચાર્ય શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ

(કવ્વાલી)

વિષમ છે વાટ શિવપુરની '

- અનાદિ કાળની ટેવો, ટળે નહીં જ્યાં સુધી સઘળી;
મળે નહીં ત્યાં સુધી મુક્તિ, વિષમ છે વાટ શિવપુરની. ૧
- કષાયો ચાર છુટારા, પ્રમાદી પથિક જન લૂટે;
હુંતાઈને વળે પાછા, વિષમ છે વાટ શિવપુરની. ૨
- સરિતા જાંડી તૃષ્ણાની, પડી છે વાટમાં આડી;
રૂખતા પ્રાણીઓ પુષ્કળ, વિષમ છે વાટ શિવપુરની. ૩
- રાગ ને દ્વેષના હુંગર, ગગનચુંબી શિખરવાળા;
ઓળંગીને જવું મુશ્કિલ, વિષમ છે વાટ શિવપુરની. ૪
- વેદનો તીવ્ર દવ વહ્નિ, બળે છે વાટમાં સઘળે;
બળ્યા છે પ્રાણીઓ તેથી, વિષમ છે વાટ શિવપુરની. ૫
- વિલાસોની ઘટાવાળાં, વિષય વિષવૃક્ષની આડી,
મુંઝાવીને હરે શુધ્ધિ, વિષમ છે વાટ શિવપુરની. ૬
- હર્ષ ને શોક ધુતારા, બતાવીને ક્ષણિક વસ્તુ;
હગી લે જ્ઞાનદર્શનને, વિષમ છે વાટ શિવપુરની. ૭
- અહંતા ને વળી મમતા-તણું જ્યાં ઘોર અંધારું;
ભૂલે છે પ્રાણીઓ રસ્તો, વિષમ છે વાટ શિવપુરની. ૮
- ભયંકર વાટમાં દર્શન, મોહનો કેસરી જેઠો;
જવા દેતો નથી કોઈને, વિષમ છે વાટ શિવપુરની. ૯
- હાસ્ય ને ભયતણા કાંટા, વેરાયા છે જીલે રસ્તે;
નથી જાણ્યા જરા ખાત્રી, વિષમ છે વાટ શિવપુરની. ૧૦
- તણને વાટ શિવપુરની, વિષય વાટે વળ્યા પ્રાણી;
સુગમ સીધી સરળ જાણી, વિષમ છે વાટ શિવપુરની. ૧૧

લે૦ આચાર્ય શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ

‘વિચારબેણી’

(૧) માણસને પોતાની ભૂલની ત્યારે જ ખબર પડે છે કે જ્યારે ઠોકર ખાઈને હેઠો પડે છે.

(૨) સ્નેહનું વિષપાન કરનારાઓએ સુખ-શાંતિની આશા છોડી દઈને મૃત્યુની વાટ ભેવી ભેઈએ.

(૩) જે માણસ પોતાને મનગમતું કરતા હોય તો છેવટે અણુગમે ન થવો ભેઈએ અને જે પ્રવૃત્તિમાં પરિણામે અણુગમે થાય તો મનગમતું કરવાની ભ્રમણા જ કહી શકાય.

(૪) જે સુખશાંતિમાં પરાધીનતા છે તે સાચી સુખશાંતિ જ નથી.

(૫) જેમ કૂલને સુગંધી તથા સાકરને મીઠી બનાવવા બીજી વસ્તુની જરૂરત પડતી નથી તેમ આત્માને સુખી બનાવવા કોઈ પણ વસ્તુની જરૂરત નથી.

(૬) મોટા બનવું હોય તો નાનાઓનો આદર સત્કાર કરો, કારણ કે મોટા બનાવવું નાનાઓના હાથમાં છે.

(૭) દંભી માણસ વિશ્વાસઘાતી હોવાથી કોઈનો પણ પ્રેમ મેળવી શકતો નથી. ચાહતાં શીખશે તો કલેશ કરમાંઈ જશે.

(૮) પૌદ્ગલિક સુખમાં ટેવાઈ ગએલાને આત્મિક સુખ ગમતું નથી.

(૯) પોતાને ઓળખ્યા સિવાય પરમાત્મા ઓળખાય નહિ અને પરમાત્માને ઓળખ્યા સિવાય પરમાત્મા બની શકાય નહિ.

(૧૦) યુદ્ધગલોના વિનાશ સિવાય આત્માનો વિકાસ થઈ શકતો નથી.

(૧૧) જેમ કાંટાથી કાંટો નીકળે છે તેમ પ્રશસ્ત રાગથી અપ્રશસ્ત રાગ નીકળી બળ્ય છે.

(૧૨) પોતાને મનગમતું કરવું હોય તો બીજાને મનગમતું કરો.

(૧૩) જેને માનસિક સુખ નથી તે ચક્રવર્તિ કેમ ન હોય? તો પણ ડું:ખી જ છે.

(૧૪) આત્મા ઈન્દ્રિયોથી અપરાધી બનતો નથી, પણ મનથી બને છે.

(૧૫) પ્રેમની પરાકાષ્ટા તન્મય થઈ જઈ એકનિષ્ઠપણામાં જ છે.

(૧૬) પૂર્ણ પ્રેમમાં હૃદયભેદ હોતો નથી અને જ્યાં હૃદયભેદ છે ત્યાં પૂર્ણ પ્રેમ નથી; પણ તુચ્છ સ્વાર્થ છે.

(૧૭) અંતરમાં અંતર રાખી સાચા સ્નેહીનો ડાળ કરનાર વિશ્વાસઘાતી દાનવ છે પણ માનવ નથી.

(૧૮) જે હૃદયવાળા માણસોમાં વિશ્વાસ રાખનાર ભૂલનો ભોગ બને છે.

(૧૯) પરમાત્માનો પૂર્ણ પ્રેમી તેમની આજ્ઞાઓનો અનાદર કરતો નથી.

(૨૦) હસવું તે આનંદનો ઉભરો છે અને રડવું તે શોકનો ઉભરો છે.

(૨૧) કુદરત જે કંઈ તમને આપે તેમાં સંતોષ માની આનંદથી જીવો. પસંદ પડે

[૬૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અથવા ન પડે કુદરત પાસેથી આપેલું જ લેવું છે, માટે ળીજની પાસે વધુ સારું જોઈને નારાજ થશો નહિ.

(૨૨) ક્ષમા, સરળતા, નમ્રતા, શાંતિ, સમતા આદિ મળવાં તે પ્રભુસેવાનો બહલો છે, અને રૂપ, વય, ધન, સુંદરતા આદિ મળવાં તે પણ પ્રભુભક્તિનો બહલો છે; માટે તમને શું ગમે છે તેનો સાચી રીતે વિચાર કરીને પ્રભુની સેવામાં અર્પણ કરજો.

(૨૩) વર્ણ, ગંધ, રસ આદિ જડના ધર્મો છે. તે દેહને પોષે છે. અને જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર આદિ આત્માના ધર્મો છે. તે આત્માને પોષે છે. માટે તમે આત્મા છો કે જડ છો તેની ઝોળખાણ કરીને તમને યોગ્ય લાગે તે ધર્મોનો ઉપયોગ કરશો.

(૨૪) તમે તમારું જ મેળવો. પારકું મેળવવા જશો તો પોતાનું પણ ખોઈ બેસશો અને પ્રયાસ વ્યર્થ જશે.

(૨૫) ભિખારીની સેવા કરવાથી શ્રીમંત બની શકાતું હોય તો જ જડની ઉપાસના કરવાથી સુખી બની શકાય.

(૨૬) સુંદર સુંદર મકાનો, ઘરેણાં, વસ્ત્રો, લોજન આદિ જડ વસ્તુઓને વિકૃત બનાવી તેની પાસે સુખ તથા આનંદની ભીખ માગતાં જિંદગી વહી ગઈ છતાં કેઈએ કાંઈ પણ મેળવ્યું નહિ.

(૨૭) સાચો માર્ગ ઝોળખી ગમન કરનાર લોકનો ભય રાખશે તો ભૂલો પડશે.

(૨૮) સાચું જાણવા છતાં પણ લોકને સારું લગાડવા ખોટું આદરનાર હાથમાં દીવો લઈ કૂવામાં પડે છે.

(૨૯) ક્ષુદ્ર તૃષ્ણાઓ તથા તુચ્છ સ્વાર્થ સંતોષવાને લોકનો જેટલો ભય રાખવામાં આવે છે તેનાથી હબરગણો ઝોછો ભય પોતાના શ્રેયને માટે પરમાત્માનો રાખવામાં આવે તો પરમ કલ્યાણ થઈ જાય.

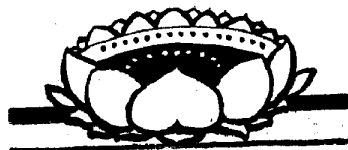
(૩૦) કોઈ પણ સ્વાર્થ માટે પેટમાં દગો રાખીને સ્નેહ કરનાર સ્નેહી નથી પણ પરમ શત્રુ છે.

(૩૧) ળીજના જીવનમાં જીવવાની ઈચ્છા થાય તે પહેલાં તેની ઉપયોગીતા અને ઉત્તમતાનો સારી રીતે વિચાર કરી લેવો જોઈએ.

(૩૨) સુખ-શાંતિ તથા આનંદ મેળવવાની ઈચ્છાવાળાની જીવનયાત્રા સાદી અને સરળ હોવી જોઈએ.

(૩૩) પ્રારબ્ધની પ્રેરણા પ્રમાણે પ્રવૃત્તિ કરતાં જગત ઉપર અણુગમે લાવી દુઃખી ન થશો.

(૩૪) આત્મવિકાસની ઈચ્છાથી જ પૌદ્ગલિક વસ્તુઓનો ત્યાગ કરશો પણ છોડેલી વસ્તુઓ પાછી મેળવવાની ઈચ્છાથી ત્યાગ કરશો નહિ; કારણ કે છતી વસ્તુઓ છોડીને પાછી તેની આશા રાખવી તે અજ્ઞાનતા છે.

લેખક:-મુનિશ્રી હંસસાગરજી મહારાજ.

પ્રભુ મહાવીરે મોહમસ્ત જગતને

ત્યાગધર્મ જ કેમ આપ્યો?

[એક ધર્માત્માની કરુણ આત્મકથા.]

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૪૧ થી શરૂ)

મહાનિપુણ વૃદ્ધ વણિક.

કોઇ એક નગરમાં અતિ વૃદ્ધ સુઝ વણિક રહેતો હતો. પોતે બુદ્ધિમાન છતાં પૂર્વ દુષ્ટતાના યોગે આજન્મ નિર્ધન હતો, ગરીબ હતો, દુઃખી હતો, તેમાં પણ વૃદ્ધાવસ્થામાં અંધ થયો. આ રીતે એ ચોતરફ દુઃખથી ઘેરાયો. જૂજ મહેનત કરીનેય મેળવતો તે પણ અંધ સ્થિતિમાં અંધ થયું. પોતાને એક સ્ત્રી હતી, તે પણ વૃદ્ધા બની અશક્ત થઇ. દુર્ભાગ્યે ડોસાને સંતતિ પણ નહોતી. ફક્ત પગ વાળાને પચ્ચા રહેવાં જૂનું પુરાણું જીરણું ઝુંપડું હતું. કમે કરીને બનેને ફાટલતૂટલ કપડાં, ઘંટી, ખાણીયો અને તાવડીપાટીયો એ જ એનાં મરણ-મૂડી રહ્યાં. હવે ખાવું શું? એ વિચારે એક દિન ડોસાને ખૂબ અકળાવ્યો. એક દિવસે 'કાર્ય સાધ-યામિ વા દેહં પાનયામિ' એવો મનમાં નિર્ધાર કરીને પોતાના ઈષ્ટદેવને પ્રસન્ન કરી ચિરપરિચિત કંગાળીયતતા દૂર કરવાનું એણે નક્કી કર્યું. આથી દેવના આવાસે જઇ દેવ સન્મુખ બેસીને દેવ પ્રસન્ન ન થાય ત્યાં સુધીનું એ વૃદ્ધ વણિકે અનશન આદર્યું. દિવસો પર દિવસો જતાં ઉપવાસ-માં એકવીશ દહાડા વીત્યા. પરમ દુઃખી હાલતમાં પણ દેવે વણિકને મહાન્ ટેકવાળો જોઇને, તેમજ દારિદ્ર દેડવા માત્રની જ એની વૃત્તિ જાણીને દેવે પ્રસન્ન થઈ એ વૃદ્ધ વણિકને જોઇએ તે માગી લેવાનું સહસ્રા વચન આપ્યું. આથી એ બુદ્ધિમાન વૃદ્ધે વિચાર્યું કે દેવનું દર્શન પણ મોઘ (નિષ્કલ્પ) જતું નથી તો વચન તો મોઘ જાય જ કેમ? મારે આવો સુંદર અવસર પ્રાપ્ત થયો છે તો-જે

કાંઈ માયું તે એવું માયું કે જગતના સર્વ પ્રાણીઓ કરતા સર્વ વાતે સમૃદ્ધ અને સુખી થાઉં. ભાગ્યવાન! વિચાર કરો કે આ અવસરે કોઇ નિર્ણય લેાય તો જરાય થંભે? અને ઉતાવળે માગે તે પણ બુદ્ધિની ગેરહાજરીમાં કેવુંક માગે? અસ્તુ. દેવે પણ જાણ્યું કે આ વૃદ્ધને પહેલાં તો દારિદ્ર દેડવા માત્ર જ વૃત્તિ હતી, અને એ જોઇને તો મેં વચન આપ્યું પણ હવે તો ખૂબ જ લોભે તણાયો, તેમાં પણ એ જાતિનો પણ વણિક છે જેથી યાચનામાં કશી કમીના નહિં રાખે. એ વખતે દેવને વણિક સંબંધી એક લોકોક્તિ યાદ આવી; તે એ કે-“બ્રહ્માએ સૃષ્ટિ રચી સારે બ્રહ્મણ, વણિક, કુંભાર, કડીઆ, સલાટ, લુહાર, સુધાર, દરજી, મોચી વિગેરેને તેમણે સ્વર્ગમાં જ બનાવ્યા. બ્રહ્મણને કહે તમે પૃથ્વી ઉપર જઇને ઘેર ઘેર માગી ખાવ! વણિકને કહે તમે કોથળો કરી ખાવ! કુંભારને કહે તમે ઠામ પકવી ખાવ! એમ સહુને પૃથક્ પૃથક્ કાર્ય સોંપી પૃથ્વી ઉપર ચાલ્યા જવાની આજ્ઞા કરી. સહુ તો ગયા, પણ પેલો વણિક જીકે નહિં! બ્રહ્માએ કહ્યું: અલ્યા, સહુ ચાલ્યા ગયા અને તું કેમ બેઠો છે? વણિક કહે મારે તો આપની સેવા કરવા અહિં જ રહેવું છે. વળી ત્યાં જઇને મારે કોથળો (થોડાં થોડાં વસાણાં કોથળામાં ભરીને દરરોજ બે ત્રણ ગામ ફરી વેચવાં તે) કરીને ખાવું એનાં કરતાં આપની સેવામાં બેઠાં બેઠાં સ્વર્ગનાં સુખ શું ખોટાં છે? બ્રહ્મા કહે પણ ભાગ્યવાન! મનુષ્યથી સ્વર્ગમાં રહેવાય નહિં મારે તું જ. વણિક કહે ગમે તેમ થાય, હું તો ત્યાં દુઃખી થવા નહિ જાઉં. બ્રહ્મા મુંઝાયા

[૬૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હવે આનું કરવું શું? આને ક્યાં સળ્યો? એ વિચારમાં પડ્યા. છેવટે કહ્યું કે કોઈ વાતે જય છે કે નહિં? વણિક કહે આપ પરમ પિતા હું અહિં રહું એમાં નાખુશ જ હો તો હું તો આપની આજ્ઞા મસ્તકે ચઢાવીને પૃથ્વી ઉપર જઈ, પણ તે એક શરતે અને તે એ કે— માલીકીની દુકાનમાં ગાદી તકીએ બેઠો બેઠો ધરના ધરમાં ધરની સ્ત્રીના હાથની ધઉની ઘીથી ચોપડી ઉની રોટલી અને દૂધ ભાત, લીલાં શાક, ચટણી, રાયતું, અથાણાં અને પાપડ સાથે નિત્ય તાજાં ખાઉં. અહાએ વિચાર્યું કે આણું તો હદ કરી! અધું માગ્યું તે પણ વગર મહેનતે જ અને બેઠાં બેઠાં પગ પર પગ ચઢાવીનેય નિત્ય તાજું માગ્યું; પણ હવે આ શક્ય અહિં કેમ રખાય? આ વિચારથી થાકીને કંટાળીને અહાએ પણ વણિકને કહ્યું કે જા ભઈ જા! ભયો થઈને જા! તને એવું મળે! આમ અહાએ કહ્યું ત્યારે એ વણિક પૃથ્વી ઉપર આવ્યો !!!” આમ વિચારી તે દેવે વણિકને છેવટે કહ્યું કે ‘ભાઈ તારે જે જોઈએ તે માગ. એ મેં આપેલું વચન મિથ્યા નહિં થાય પણ તારી સાથે શરત એટલી કે તને એક જ વચનથી માગી લેવાનું કહું છું.’ વણિકે કહ્યું કે ‘ભલે કૃપાળુ, આપ તેમ પ્રસન્ન હો તો તેમ.’ દેવ કહે છે કે ‘તો ઢીલ ન કર, જે જોઈએ તે એક વચનથી જલ્દી માગી લે.’ વણિક કહે—મારા સાતમા છોકરાની વહુને મારી સાતમી હવેલીના સાતમે માળે કાયમ સોનાની ગોળીએ છાશ ફેરવતી મારી આંખે જોઈ.’ આ કથનથી દેવ તો હેરત પામી ગયો, કારણકે એક જ વચનમાં પણ સહુ કરતાં સરસાઈ અને સર્વ કાંઈ માગી લીધા. પણ વચન આપ્યું ત્યાં થાય શું? દેવ કહે તથાસ્તુ. વિચારો, ભાગ્યવાન ભુક્ષિમાન આ વૃદ્ધે શું શું માગ્યું? ડોસાડોસી બંનેની યુવાવસ્થા માગી! સાત સાત પુત્ર અને તે પણ પરણેલાં! એ પુત્રો ધરેધારે થાય ત્યાં સુધીનું પોતાનું આયુષ્ય માગ્યું! સાતે છોકરાને અલગ અલગ રહેવા સાત હવેલી માગી અને તે પણ સાત સાત માળની! વહુરોનાં આભૂષણો પણ સુવર્ણ-જડિત હીરા, માણેક અને મોતીનાં માગ્યાં, કારણકે

મહાવીર પ્રભુની

સ્તુતિ

(રાગ—ચા ઈલાહી મીઠ ન જાએ દદે દિલ)

વીરના દર્શન જો આજે થયાં,
દર્શથી પાપો અમારાં ધો ગયાં;
મૂર્તિમાં સ્ફૂર્તિ દિશે છે આ સમયે,
આજ વીરજિણું અમને તો ગમે. ૧

પ્રેમથી હું દર્શ વીરતાણું કરું,
અન્ય ભાવોને સદાયે પરિહરું;
છે નિરંજન શાંતભાવોથી ભરી,
દોષ શેષ ન ભાસતો જેમાં જરી. ૨

પૂર્ણત્રાતા છે સદા દાતા તમો,
રાગરૂપી આગમાં જલતા અમો;
હું ન માગું મોક્ષપદને નાથજી,
માત્ર મુજને વીર! રાખો સાથજી. ૩

મુક્તિ નારીની મહેને પરવા નથી,
ચરણમાં રાખો એ વાણી મેં કથી;
અર્જ આજ સુણી વિભુ આવો હવે,
સેવક ‘લક્ષ્મી’ આપનો આખર સ્તવે. ૪

મુનિરાજ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ

જેને ઘેર છાશ કરવા પણ સોનાની ગોળી હોવ તેને ત્યાં ઋદ્ધિ પણ તે પ્રમાણમાં જ હોયને! પોતાનું અંધપણ ટાળી જિંદગીભર સુખી કરનાર ચક્ષુ પણ માગ્યાં! કશું બાકી રાખ્યું? આ સ્થાને કોઈ અજ્ઞ હોત તો શું માગત? આ બધો કેનો પ્રતાપ! કહો કે વિદ્યાદેવીનો જ! વિદ્યા જ દેયામાં હાજર ન હોત તો દેવ શું આપત! આથી પણ વિદ્યા એ શ્રેષ્ઠ દેવ છે એ વાત સિદ્ધ જ છે. (ચાલુ)

અનુવાદક : ડૉ. ભગવાનદાસ મન:સુખલાલ મહેતા.

મહાકવિ શ્રી હરિચંદ્રવિરચિત

શ્રી ધર્મશર્માભ્યુદય મહાકાવ્ય

સમશ્લોકી અનુવાદ (સટીક)

[ગતાંક પૃષ્ઠ ૩૩ થી ૩૨]

વં ૨૧ સ્થ.

- તત્સંગમે યુદ્ધ-ગૃહે જ્યશ્રીએ, કૃપાણુ કર્ણોત્પલ શું નિચોળિને;
પ્રતાપ-દીપો રિપુના ભુઝાવિયા, અહો સલજ્જન નવસંગમે સ્ત્રીઓ. ૧૨
- આકારના દર્શનમાત્રથી પળે, ઇષ્ટાર્થથી અર્થિ કૃતાર્થ જે કરે;
તે ભૂપના કર્ણુ અતિથિ ના હવા, દુરક્ષરો બે કદી 'દેહિ' એહવા. ૧૩
- બલે કરી તે નૃપને ઉપાસવા, પ્રકંપવંતા કુલપર્વતો સમા;
ભૂપોતણા ભેટરૂપી ગજેશ્વરા, દ્વારે ઊભા તાસ મદાંબુ સારતા. ૧૪
- રુદ્ધિર માતંગ ઘટાગ્રનું પીતી, ભેટાર્તોની જે સુરતાથિં યોધથી;
એવી અસિ ત્હેની સ્વશુદ્ધિ કારણે, ભજે પ્રતાપાશિ સમૃદ્ધ જે રણે. ૧૫

૧૨. યુદ્ધરૂપ ગૃહમાં તેનો સંગમ થતાં જ્યક્ષ્મીએ કર્ણોત્પલ (કમલ ફૂલ) જેમ તરવારનો વ્યાપાર કરી શત્રુઓના પ્રતાપરૂપ દીવા બૂઝાવી નાંખ્યા. (રૂપક અલંકાર.) આનું અર્થાંતરન્યાસથી સમર્થન કરે છે : અહો! નવીન સંગમવેળાએ સ્ત્રીઓ લજ્જાયુક્ત હોય છે !

૧૩. આકારના લેશ દર્શન માત્રથી જ જે ક્ષણમાં અર્થિજનને ઇષ્ટ પદાર્થવડે કૃતાર્થ કરતો, એવા તે રાગને 'દેહિ-આપ' એ બે દુષ્ટ અક્ષરો કદી પણ કાનનું અતિથિપણું પામતા નહિ-સંભળાતા નહિ. તાત્પર્ય-માગ્યા પહેલાં તે ઇષ્ટ પૂરતો, એવા તે દાનેશ્વરી હતા.

૧૪. બલપ્રયોગે કરી તે રાગને ઉપાસવા માટે રાગઓ તરફથી ભેટરૂપે આવેલા મદગરતા માતંગો તેના દ્વારે ઝૂલતા હતા : અને તે પ્રકંપમાન થતા કુલપર્વતો જેવા લાગતા હતા. —ઉપમા.

૧૫. માતંગ-ઘટાગ્રનું રક્ત પીતી અને સુરતાથી સુભટોથી આલિંગન કરાતી, એવી તે રાગની તરવાર પોતાની શુદ્ધિને અર્થે, રણસંગ્રામમાં સમૃદ્ધ-પ્રદીપ થયેલ પ્રતાપરૂપ અગ્નિનો આશ્રય કરતી. શ્લેષ :—

માતંગ=(૧) હાથી, (૨) ચંડાલ. ઘટા=સમૂહ; ઘટ=ઘડો.

સુરતાથી=સુરત+અર્થી, કીડથી; સુરતા+અર્થી=દેવપણાના અર્થી.

[૭૦]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ,

- શ્રુતાબ્ધિ પારંગત તે નરેન્દ્રથી, જાણે પરાભૂતિ જ શંકા ભારતી;
વિશેષ પાઠાર્થ હજીય ધારતી, સ્વહસ્તથી પુસ્તક ના જ છોડતી! ૧૬
- શસ્ત્રપ્રહારે તસ દંતથી ક્ષણે, અગ્નિકણો ઊછળતા રણાંગણે;
જાણે દૌસે તે રિપુના ગજેન્દ્રના, જીવો ઊડયા હોયનો! રક્ત સાથમાં. ૧૭
- સત્શ્રુત ને શીલ બલ ત્રિપુટીને, સાંધે સદા તેહ ઉદારતા ગુણે;
ચતુષ્ક તે મંગલ પહેલું પૂરતું, દિગ્ગજીત કીર્તિપૂર જ્યાં પ્રવર્તતું. ૧૮
- ગળી જતો ઉઘત રાજમંડલો, તેનો ઉલ્કચે અસિ-રાહુ ચંડલો;
નિમજ્જી ધારા-જલમાં રિપુ સ્વને, પ્રવિભજી આપી દૌએ જ દ્વિજને! ૧૯

માતંગ ઘટા(ચંડાલના ઘડા)ના સુધિરપાનની શુદ્ધિ પ્રતાપ-અગ્નિમાં કરી એમ ભાવ છે. તાત્પર્ય-
તે મહાપ્રતાપી હતો.

૧૬. શ્રુતસમુદ્રનો પાર પામેલા તે રાજથી જાણે પરાભવની શંકા પામી, સરસ્વતીએ વિશેષ
અભ્યાસ અર્થે હાથમાં પુસ્તક ધારણ કર્યું તે હજી પણ છોડતી નથી!—ઉત્પ્રેક્ષા.

૧૭. રણાંગણમાં તેના શસ્ત્રપ્રહારવડે કરીને હાથીદાંતમાંથી ઉછળતા અગ્નિકણો, જાણે લોહી
સાથે શત્રુ-હાથીઓના જીવ ઊડી ગયા હોયની! એમ ક્ષણભર ભાસતા હતા.—ઉત્પ્રેક્ષા.

૧૮. શ્રુત, શીલ અને બલ એ ત્રિપુટીને તે રાજ સદા ઉદારતા ગુણથી સાંધતો; અને તે
ચારેય-દિગ્ગવિજયની તેની કીર્તિ પ્રવર્તતાં,—પ્રથમ સુમંગલરૂપ થતા.

ગુણ-શ્રેણી: (૧) ગુણ, (virtue); (૨) દોરી.

૧૯. ઉઘત રાજમંડલને ગળી જતો એવો તેને પ્રચંડ અસિરૂપ રાહુ ન્યારે ઉલ્કસતો, ત્યારે
શત્રુઓ ધારા-જલમાં નિમજ્જન કરી, સ્વને પ્રવિભજીને દ્વિજને આપી દેતા.

અન્ને શ્લેષ આ પ્રમાણે યથાસંભવ ઘટાવવા—

ઉઘત—(૧) લડવા તત્પર (રાજ્ય પક્ષે); (૨) ઉદયપ્રાપ્ત (ચંદ્ર પક્ષે).

રાજમંડલ—(૧) તૃપસમૂહ; (૨) ચંદ્રમંડલ.

જલ—(૧) પાણી; (૨) તરવારનું પાણી.

સ્વને—(૧) પોતાને; (૨) ધનને, વૈભવને.

પ્રવિભજી—(૧) ભક્ત થઈ-ભાંગી જઈ, (૨) પ્રવિભાગ કરી વહેંચી દઈ.

દ્વિજ—(૧) આત્મણુ; (૨) પક્ષી.

ચંદ્રપ્રહણ વેળાએ દ્વિજને દાન દેવાનો રિવાજ છે તેને અનુલક્ષીને આ કથનનો ભાવ વિચારવો.
તાત્પર્ય રાજમંડલને ગળી જતી તેની તલવાર ન્યારે ઉપડતી ત્યારે તે શત્રુઓ ભક્ત થઈને દ્વિજનો-
પક્ષીનો ભક્ત થઈ પડતા.

[લેખક:—મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ]

પ્રભુના જ્ઞાનનો પ્રકાશ.

જગદ્ગુરુ પ્રભુના જ્ઞાન સ્વરૂપી છે. સર્વ જમાના અને દેશોના મનુષ્યોએ જ્ઞાનને શોધ્યું છે કારણ કે જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવું એ પોતાના આત્મા ઉપર અને પોતાના સ્વભાવ ઉપર કાબૂ મેળવવારૂપ છે. મનુષ્યોના હૃદયમાં સત્ય પામવાની તીવ્ર આતુરતા રહેલી છે અને અજ્ઞાન અને માયા ગમે તેટલાં મિષ્ટ હોય તેા પણ કેઈ પણ આત્મા લાંબા વખત સુધી તેમાં રહેવા ખુશી હોઈ શકે નહિ. મનુષ્યો પોતાની હયાતીનાં રહસ્યો સમજવાને ઇચ્છે છે, કારણ કે તેઓ અનુભવથી જાણે છે કે તેમણે શોધેલું દરેક નવું સત્ય જીવનનાં પ્રશ્નોનો ઉકેલ આણવાને જોઈતું જળ તેમના હૃદયમાં અને મનમાંથી પ્રકટાવે છે. જેમ જેમ મનુષ્યોએ જ્ઞાન પામવાને પ્રયત્ન કર્યો છે તેમ તેમ જુદાં જુદાં વિજ્ઞાનશાસ્ત્રો મનુષ્યોનાં મનને સમૃદ્ધ બનાવવાને હયાતીમાં આવ્યાં છે.

અત્યારે આપણને ધર્મ, વિજ્ઞાન, દયા, કાયદા, અર્થશાસ્ત્ર, સમાજશાસ્ત્ર અને વિદ્યાનાં બીજા અનેક ખાતાઓનું જ્ઞાન છે. જ્ઞાનનું દરેક ખાતું મનુષ્યમાં રહેલી નિરાધારતા અને અજ્ઞાનને ઓછાં કરે છે. દરેક પ્રકારનું જ્ઞાન મનુષ્યસ્વભાવના ક્ષણિક ભાવોને પવિત્ર બનાવવાને, પ્રબળ બનાવવાને અને તેને આધ્યાત્મિકરૂપ આપવાને પ્રયત્ન કરે છે. અને જ્ઞાનની વૃદ્ધિ થવાથી તે આસપાસોની હકીકતોને સદ્જ્ઞાનના રૂપમાં ફેરવી નાખે છે. અને તે તેના સ્વભાવનું એક અંગ બની જાય છે. જ્ઞાનમાં જેમ મનુષ્ય આગળ વધતો જાય છે તેમ દરેક પગથિયે તેની દૃષ્ટિ-મર્યાદા વિશાળ બનતી જાય છે; એટલું જ નહિ પણ તેના પ્રેમની મર્યાદામાં વિશાળ દુનિયા આવતી જાય છે. અને તે વિશાળ દુનિયાને તે પોતાના જ્ઞાનનો અનુભવ અનુભવી રહ્યા છે.

શ્રી વક્ર જાણી સ્ત્રીસ્વભાવથી અતિ, વિશ્વાસ જાણે ધરતો ન ભૂપતિ;

બલે હરેલી રિપુઓની લક્ષ્મીને, ખડારે જ દેતો નિજ માન્ય લોકને ૨૦

બેહેલ શત્રુ ગજ ગંડમાં બલે, સમુદ્વસંતા શિલીમુખના છલે;

એની અસિ કેશ ગ્રહી જયશ્રીને, શું કોધથી ખેંચતી જેમ દાર્શીને. ૨૧

૨૦. લક્ષ્મીને સ્ત્રીસ્વભાવથી અત્યંત વાંકી જાણીને, તે રાજા જાણે વિશ્વાસ ન ધરતો હોય એમ, શત્રુઓની અત્રાતકારે હરેલી લક્ષ્મી બહારો બહાર જ પોતાના માનીતા જનોને આપી દેતો! —ઉત્પ્રેક્ષા.

૨૧. શત્રુ-ગળેના બળે કરી બેદર્યેલા કપોલ સ્થવમાં સમુદ્વસતા શિલીમુખના (આણ અથવા મધુકર) બહાને, એ રાજાની તલવાર જાણે કોધથી કેશ પકડીને, જયલક્ષ્મીને પદાનુચરી-કિંકરીની જેમ ખેંચતી હતી! —ઉત્પ્રેક્ષા+અપહ્નુતિ

વે. રાયચંદ મૂળજી પારેખ

વ્યવહાર વચન યાને ક્ષમાપના.

મનુષ્ય માત્ર શાંતિને ઇચ્છે છે. પશુ-પક્ષી પણ શાંતિ જ ઇચ્છે છે. વળી દરેક જીવ પોતે પોતાના માટે સુખશાંતિ ઇચ્છે છે; પરંતુ તારે તો સર્વત્ર સુખી ભવતુ લોકાઃ નો જ પાઠ ઉચ્ચારવો. દરેક પશુ-પક્ષીથી માંડી પ્રાણી માત્રની શાંતિ ઇચ્છી તારા મિત્રો, તારા કુટુંબ, કબીલા, સગા-સ્નેહીઓ સાથે મિત્રાચારી વધારી દરેક સાથે મિત્રાચારી વધે, કાયમ રહે તે જ તારા માટે શોભે, અને એવી જ હિંમેશાં શુભ ભાવના ભાવ.

દરરોજ પ્રભાતના સમયમાં વહેલા ઊઠી પરમ કૃપાળુ પરમાત્માનું સ્મરણ કર અને સાથે સર્વ જગતના લોકોના હુઃખ દૂર થાય તેવી પ્રાર્થના હિંમેશ કર.

શું જગતના સર્વે પ્રાણી તારા મિત્રો, તારા સ્નેહીઓ નથી? રંકથી રાય સુધી તારે તો સમદષ્ટિથી જોવાની ટેવ રાખવી. અને વિશાળ હૃદય રાખી તુચ્છ ભાવનાને તજ દેવી.

કલેશ-કંકાસ, મારામારી, ગાળાગાળી આવા કામો તને શોભે નહી. તે જેને પસંદ હોય તે ભલે આચરે. તારે તો પરદુઃખે હુઃખી થવું જોઈએ અને પરસુખે સુખી થવું તે જ હિતકારી છે અને તો જ તારા આત્માનું ભદ્રું થશે તે યાદ રાખ.

“પ્રભાતે વહેલા ઊઠી કર સ્મરણ કીર-તારનું રે” તે જ પાઠનું રટણ કર અને પારકી નિંદા તજ દે, કારણ કે તેમાં મહાપાપ છે કારણકે અણજોઈ-અણહીડી એવી નરકગામી વાતોથી તું હિંમેશાં દૂર રહે.

સુરને વધારે કહેવાનું હોય જ નહી. તારા પોતાના આત્માનું ભાન કર અને જગત દશામાં આવ. શું જગતની લીલા છે! અને પાપ-પુણ્ય સિવાય તારા માટે કંઈ જ નથી. જડ વસ્તુનો મોહ ઓછો કર. કુટુંબ પરિવાર પણ તારા નથી. મોહદશા દૂર થશે તો આત્મા જગત દશામાં આવશે, માટે હે ભાઈ! તારા આત્માનું કલ્યાણ થાય તે જ ખરો રસ્તો શોધી લે.

ભુંડાઈમાં ભાગ લેશો નહીં, ધુરાઈના બણગા કૂંકશો નહીં અને કોઈને હુઃખ દેવા તત્પર થઈશ મા. કૃપણતામાં કટાઈ જઈશ નહીં.

ન્યારે કામ તારા અંગ ઉપર પવનરૂપી વાથી ઝડપવા આવે તે પહેલાં તેને ખંખેરી નાખ, અને શુદ્ધ ચારિત્ર બનાવી દરેક કલંક દૂર કર અને ભારતભૂમિનું, સર્વ પ્રાણીનું અને દુનિયાભરનું સારું ઇચ્છ અને એવી ઉચ્ચ ભાવના કાયમ રહે તેવી પ્રગતિ કર. અને સુજંઘી પુષ્પ જેવા દરેકને જોવા ઇચ્છા રાખ.

તારું નાનું ચરિત્ર પણ સારા વર્તુલ પર હશે તો તું ઉચ્ચ પ્રગતિ પર ચડી શકીશ. આ જગતમાં ત્રસ. સ્થાવરથી માંડી દરેક જીવોમાં પ્રશંસા રહે અને શાંતિ ફેલાય તે જ ધ્યેય, તે જ પાઠ તારા માટે ઉચ્ચ દશા સૂચવે છે.

હે પરમ કૃપાળુ દેવાધિદેવ ! સર્વેનું ભદ્રું કરો. ઓમ્ શાંતિ શાંતિ શાંતિનો પાઠ સર્વદા શિખ—પરમાત્મા તારું ભદ્રું કરશે.

તે જ ખરી ક્ષમાપના શુદ્ધ કહેવાય.

(લે. ચો ક સી.)

સૂત્ર અનુસારી ક્રિયા.

પ્રગતિના પેંગડામાં પગ લેરવી ગતિ કરી રહેલ સુમુક્ષુ આત્મા અનંતજિનના સ્તવનમાં જ્ઞેતર દર્શનો પ્રતિ ઘડીભર કાન બંધ કરી, ખુદ જ્ઞેન ધર્મમાં પ્રવર્તી રહેલ સ્થિતિનો વિચાર કરે છે. થઇ ગયેલા અનંત તીર્થકરોએ જે વાત પર ભાર મૂક્યો છે એ વાત ચૌદમા જિનપતિ શ્રી અનંતનાથના સ્તવનમાં અવલોકે છે. જાણે કે પૂર્વ થયેલા અરિહુતોના કથનના નિચોડરૂપે-આ ચોવીશીના ચૌદમાં તીર્થપતિ-નામે પણ અનંત અને વસનાર પણ ચૌદ રાજલોકના અંતભાગે અનંતાકાળ સુધી-ઉક્ત સર્વ જિનોના પ્રતિનિધિ તરિકે શ્રીમદ્ યોગીરાજ આનંદધનજીના મુખે દર્શાવી રહ્યા હોય એમ જણાય છે!

પ્રથમ કડીમાં જ શુષ્ક ચારિત્રપાલનની દુષ્કરતા દેખાડતાં વહે છે કે-તીર્થકર પ્રભુ અનંતનાથે ચારિત્ર યાને સંયમની જે વ્યાખ્યા બાંધી છે તે પ્રમાણે ચાલવું અર્થાત્ એ જાતનું સંયમ-મય જીવન બનાવવું એ કંઈ બચ્ચાના ખેલ નથી. તરવારની ધાર કરતાં પણ ઉક્ત ચારિત્રની ધાર વધારે તીખી છે અર્થાત્ લોખંડના ખડ્ગની ધાર પર તો યુક્તિ લગાડી નાચતા બાજીગર દૃષ્ટિગોચર થાય છે પણ ભગવાનના સંયમ-પથે શુષ્ક રીતે ચાલવામાં તો ભલભલા મહાશક્તિવંત દેવોની શક્તિ પણ કામ આવતી નથી અર્થાત્ દહ્યના સાચા રંગ વિના નિરતિચારપણે ચારિત્રનું પાલન સુરકેલ છે.

અન્ય મતવાળાઓની વાત જવા દઈ કેવળ શ્રી વીરપ્રભુના શાસનમાં પડેલા મતમતાંતરો તરફ મીટ માંડતા કેટલી બધી વિલક્ષણતા ને

વિચિત્રતા નજરે ચઢે છે? કોઈ નાયક અથાત્ ગચ્છપતિ કેવળ ક્રિયામાં ચાલી રહેલા જણાય છે. જાતજાતની તપસ્યા કે ભાતભાતની કરણીઓ પાછળ આંધળીયા કરાવે રાખે છે. એ સર્વ પાછળ રહેલ ઉમદા રહસ્યને પિછાનવાની કે કરનારાને એનું સ્વરૂપ સમજાવવાની તસ્દી સરખી પણ લેતા નથી. અરે! એટલું પણ વિચારતાં નથી કે જેમ ક્રિયા લિજ્જ લિજ્જ તેમ તેનાં ફલ પણ જુદા જુદા ખેસવાના; અને આ જાતની ફલ-પ્રાપ્તિથી તો કેવળ સંસારભ્રમણની વૃદ્ધિ જ થવાની. એથી ચાર ગતિનો પુરેટ કેવી રીતે ઘટવાનો? આત્માનું જે મુખ્ય ધ્યેય આત્મસિદ્ધિ તે કેવી રીતે સધાવાનું. ક્રિયા-ફળપ્રાપ્તિ અને ભોગવૃત્તિ-‘પુનરપિ જનન’, પુનરપિ મરણું, પુનરપિ જનનની જઠરે શયનમ્’ માફક ચાલુ જ રહેવાનું!

ત્યાં તો ખીજ ગચ્છવાળાઓની સાકમારી નજરે ચઢે છે! જે નામો વિશિષ્ટ ને પ્રતિભાસંપન્ન વિભૂતિઓના તેજબળે જનસમૂહમાં પ્રસિદ્ધિને પામેલા તે વાડારૂપે પરિજીમતા જોઈ, હૈયું દ્રવી જોઈ છે. આ પ્રકારની દળબંધી કે તડાવૃત્તિ વીતરાગ પ્રભુના માર્ગમાં, અરે! અહિંસા જેનો પાયો છે અને અનેકાંતદ્રષ્ટિ જેનો મુખ્ય ભારવટ છે એવા અનુપમ પ્રાસાદમાં એ શક્ય છે ખરી? તેથી એ જોતાં જ અધ્યાત્મમાં એકતાન રહેનાર મહાત્મા સ્પષ્ટપણે ખોલી નાખે છે—

ગચ્છના ભેદ બહુ નયાણુ નિહાળતાં,
તરવની વાત કરતાં ન લાજે,
ઉદર ભરણાદિ નિજ કાજ કરતાં થકાં,
મોહ નહિયા કલિકાલ રાજે.

[૭૪]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તાત્ત્વિકદૃષ્ટિ જ જેના હાડોહાડમાં થનગનતી હોય અને જેને કેવલ સ્વરૂપ સાક્ષાત્કાર સિવાય અન્ય ભાવના જ ન હોય. સાંસારિક માન્યાનની લોહપતા ન હોય કે ભક્તોની વાહવાહની અગત્ય ન હોય તે આ જાતનું નિતરું સત્ય ઉચ્ચારતાં કેમ પીછેહઠ કરે? એને મન તપા, ખરતર, અચળ કે પુનમિયા વાલોંકા આદિ ગચ્છો કરતાં પ્રભુ શ્રી મહાવીરનો સંદેશ જ અતિ કિંમતી હોય. મમત્વ અને તત્ત્વને ઞેળ ખેસે જ કેવી રીતે? એ મહત્ત્વનો સવાલ જુદા જુદા ચોકા જમાવી ખેઠેલા અને પરસ્પરની ત્રૂટી જોવાનું કામ કરી રહેલા ગચ્છનાયકોને એ પૂછે છે અને જ્યારે જવાબ મળતો નથી ત્યારે રોકડું પરખાવી દે છે કે ઉત્તમ પુરુષ તો લાખમાં કોઇક જ હશે, બાકી ખીબ તો વેશધારી ને પેટભરા જ કહેવાય. આટલું કહ્યા પછી તાત્ત્વિક મુદ્દો નિમ્ન ત્રણ કડીમાં સામે ધરે છે—

વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર જૂઠો કહ્યો,

વચન સાપેક્ષ વ્યવહાર સાચો;

વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર સંસાર ફલ,

સાંભળી આદરી કાંઈ રાચો. ૪

દેવગુરુધર્મની શુદ્ધ કહો કેમ રહે?

કેમ રહે શુદ્ધ શ્રદ્ધા ન આણો;

શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વિણુ સર્વ કિરિયા કરી,

છાર પર લીંપણો તેહ જાણો. ૫

પાપ નહીં કોઈ ઉત્સૂત્રભાષણુ જિર્યો,

ધર્મ નહીં કોઈ જગસૂત્ર સરિખો;

સૂત્ર અનુસાર જે ભવિક કિરિયા કરે,

તેહનું શુદ્ધ ચારિત્ર પરખો. ૬

સ્વમંતવ્યનો મમત્વ જ્યાં થયો ત્યાં અપેક્ષાયુક્ત વચનની આશા શી રીતે સંભવે? ત્યાં તરત જ એકાંતવાદ દોડી આવે અને જ્યાં એકાંત

ત્યાં અનંતજિનનો માર્ગ સંભવી જ કેમ શકે? અપેક્ષા રહિત વચન વદનાર પછી ભલેને કઠિન વ્રતો આચરતો હોય કિંવા પૂરણુ તાપસ માફક આહારને સાવ નિરસ ને શુષ્ક બનાવી વાપરતો હોય કિંવા દેહને કષ્ટ આપવામાં આકરી કસોટીમાંથી પાસ થતો હોય, છતાં વ્યવહારથી ખોટો છે અર્થાત્ આજ્ઞાથી (વરુધ્ધ વર્તનાર છે. ધર્મ અમુક કરણી માત્રમાં નથી સમાયો. એનું મૂળ તો જિન આજ્ઞામાં રહેલું છે. તેથી તો જિજ્ઞાસાના વચ્ચે એ ટંકશાળી વચન છે. નિશ્ચય સંબંધી વચન વ્યવહારની વાંછા રાખે છે અને જ્ઞાનક્રિયા સહિત તેમજ ઉત્સર્ગ ને અપવાદ યુક્ત સાપેક્ષ વચનમાં વ્યવહાર રહેલો છે; અને તે રીતે ચારિત્રનું પ્રવર્તન એ જ સાચું ચરિત્ર છે અર્થાત્ એ જ સિદ્ધાંત અનુયાયી વ્યવહાર છે. પ્રભુ આજ્ઞાથી અવરુધ્ધ હોવાથી તે સાચું છે. અપેક્ષા પ્રતિ સદાકાળ બગૃતદૃષ્ટિ રાખવાની છે. જૈન દર્શનનો એ મર્મ છે. અપેક્ષા વગરનું એટલે કે નિરપેક્ષ વચન અને એને અનુરૂપ કરણી જૈન મતથી વરુધ્ધ જ છે. કહ્યું છે કે—

ભાષે નિરપેક્ષક વચન,

ક્રિયા દેખાવે કૂર;

વાકો તપ સંયમ સરવ,

કર્યો કરાયો ધૂર.

તેથી જ એકાંત ક્રિયાપક્ષી, એકાંત ભક્તિ-પક્ષી, એકાંત ગુરુપક્ષી અથવા તો કેવલ એક તંત પકડી, અન્ય બાબત તરફ સાવ દુર્લક્ષ્ય દાખવી વર્તનારા ચાર ગતિમાં ભટકનારા જ છે. એકાંતવાદથી નથી શુષ્ક દેવ-ગુરુ-ધર્મની પિછાન થતી. વળી પિછાન અને પરીક્ષાના અભાવે નથી સાચી શ્રદ્ધા બંધાતી અને સાચી પ્રતીત પ્રગટ્યા વગરની કરણી એ તો રાખ કે ખાતર ભરી જમીન પર લીંપણુ કરવા તુલ્ય નિરર્થક છે. શ્રીમદ્

બે. કનયાલાલ જગજીવન રાવળ પી. એ.

વિજેતા કોણ ?

માણસને જીતવા માટેનો સરલ ઉપાય કયો ? ઘણાં ઉપાયો છે એમ જવાબ મળશે; પરંતુ એક અકસીર ઇલાજ તો એ છે કે તેને મિત્ર બનાવો. દુશ્મનનો નાશ કરવાની સરસ રીત એ છે કે તેને મિત્ર બનાવવો. એ સિવાય દુશ્મન ઉપર વિજય મેળવી શકાતો નથી; એ સિવાય માણસ જીતાતો નથી. કહેવાય છે કે માણસનો દુશ્મન માણસ જ છે, પણ મારું કહેવાનું એ છે કે આપણે પોતે પોતાની જાતના જ દુશ્મન છીએ; આપણે જ આંધળુક્રીયા કરી આપણું ધૂરું કરીએ છીએ. માનવચિત્ત એટલે સુવૃત્તિ અને દુર્વૃત્તિની સંગ્રામભૂમિ; મનમાં અનેક મંથનો-તાંડવો મચી રહેલાં છે. એ તાંડવમાં માનસિક સ્થિરતા-

Balance of mind-સુરક્ષિત રાખવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ અને મનને કાબૂમાં રાખવું જોઈએ, પણ તે કરતાં જરૂરી એ છે કે પાશવી અને દેવી બંનેમાંથી દેવીને, રજસ, તમસ અને સત્ત્વની પ્રકૃતિ ત્રિપુટીમાંથી સત્ત્વને જેમ અને તેમ કેળવવા અને પોષવા ખડે પગે તૈયાર રહેવું જોઈએ. તે સાથે તામસી તેમજ પાશવીવૃત્તિને બંને તેટલા સંયમથી કુઠિત કરી દેવી જોઈએ એ જ હિતકર છે.

આ વૃત્તિ પર પ્રહાર થતાં જ મનુષ્યમાં સુષુપ્ત રહેલો અસુર વિક્રી બેસે છે અને આપણે માનીએ છીએ કે 'માણસ' દુશ્મન બની ગયો છે. ખરું જોતાં મનુષ્ય કોઈનો દુશ્મન નથી, તેનું

દેવચંદ્રજી પણ અતિમ જિનના સ્તવનમાં એ જ વાત કહે છે—

આદ્યુ' આચરણુ લોક ઉપચારથી-
શાસ્ત્ર અભ્યાસ પણ કાંઈ ક્રીધો;
શુદ્ધ શ્રદ્ધાન્ વળી આત્મ અવલંબ વિનુ,
તેહવો કાર્ય તેણે કો ન સિદ્ધ્યો.

ઉત્સૂત્રલાષણ કરવું એ મોટામાં મોટું પાપ છે. ખુદ પરમાત્મા શ્રી મહાવીરદેવને મરિચી ભવમાં એ વાતનો સાક્ષાત્કાર થયેલ છે અને શ્રી કલ્પસૂત્રમાં એ વાત પ્રતિવર્ષ શ્રવણ કરાય છે. તેથી સૂત્રમાં જે પ્રમાણે વચન હોય-જે અપેક્ષાથી વાત કહી હોય તે તરફ સતત લક્ષ્ય રાખી લાષણ કરવું ઘટે. એને અનુસરતો માર્ગ ચીંધવો વ્યાજબી છે. કેવળ મર્તિકલ્પનાના ઘોડા ઘોડાવ-

વામાં તો ભયંકર જોખમ છે. એનો પરિપાક તો પથ્થરની નાવ સમાન છે. જે પોતે ડુબે છે અને પોતાનો આશ્રય લેનારને પણ ડુબાડે છે. તેથી સૂત્ર અનુસારે તપ-સંયમ આદિ જે કોઈ કરણી ક્ષતી હોય તે જ લેખે સમજવી. જુદી જુદી દિશાઓમાં-જાતજાતના પ્રરૂપકોદ્વારા થઈ રહેલા પ્રવચનોમાં કે ઊભા કરેલા પ્રલોભનોમાં જરાપણ મુંઝાયાં વગર સુમુક્ત આત્માએ આગમદ્રષ્ટિ નજર સન્મુખ રાખી પ્રયાણ ચાલુ રાખવું.

અનંતપ્રભુ અર્થાત્ ચૌદમા અનંતજિનનો અથવા તો પૂર્વે થયેલા અનંત અરિહંતોનો ભિન્નભિન્ન કાળે થયેલ ઉપદેશ પ્રાંતે એ જ સારમાં પરિણમે છે. યોગી આનંદઘન પણ કાયમી આનંદઘન રાજ્યની પ્રાપ્તિ સારુ એ જ માર્ગની ભલામણ કરે છે.

[૭૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચિત્ત પણુ દુશ્મન નથી; ક્રૂરતા તેમાં અગોચરે રહેલી દુવૃત્તિજ, તેના ચિત્તની પારાશિશિ છે. એ દુર્વૃત્તિને સતેજ ન કરતાં દાખથી ડારી રાખવી એ સર્વોત્તમ ધર્મ છે.

આ દુર્વૃત્તિ જ મનની વિકૃત જન્માવે છે. વિકૃતિ ઉત્પન્ન થયા પછી પણ ઉપાય હાથથી જતો રહેતો નથી. એક લેખક કહે છે કે વિકારોને સ્વેચ્છાપૂર્વક વહેવા દો; ખીજ એક વિદ્વાન કહે છે કે વિકારોને દાખી દો અને એક ત્રીજ લેખક કહે છે કે વિકારોને વાળી લ્યો પરંતુ વિકારોને વાળતા પહેલાં તેને ઘેઘ નાખ્યા હોય તો ઇચ્છીત શુભ પરિણામ હાથવેતમાં જ રહેશે એમાં શક નથી.

આ વિકાર ઉપરનો વિજય એટલે સંયમ. ઇન્દ્રિયોનો સંયમ, એ સાથે શુદ્ધિકરણ એ અત્યારનો વૈજ્ઞાનિક ઉપચાર છે. અને આ વિકારો ઉપર વિજય મેળવવો હોય તો દમનનું પગલું આઘા જઈને પાછા પાડનારું છે. હિંસક પશુઓ પણ પ્રેમથી વશ કરી શકાય છે, તો મનુષ્ય તે કેણુ માત્ર? પ્રેમથી માણસ વશ થતો નથી એમ કોઈ કહેતો કહેવું પડે કે આ જગત ઉપર માણસો વસતા નથી. મનુષ્યને પ્રેમથી જીતવો દુર્ઘટ નથી. પ્રેમમાં વશીકરણ છે, મૈત્રીમાં પ્રેમ છે. દુશ્મનની પ્રત્યે પણ પ્રેમ નજરે જોવાથી એની દુશ્મનાવટનો ઉક્ષાણો શમી જશે.

મનુષ્યના ષડ્રિપુઓનો આવેશ દૂધના ઉભરા જેવો છે. તેને સહેજ ઠંડા પાણીની ઝાલક મારશે કે તે નીચે ઘેસી જશે; તેઓ લાંબો વખત સુધી ટકી શકતા જ નથી. અને એ વૃત્તિઓ વસ્ત્રછીછરી છે, પાતાળઉંડેરો તેમનો હંચાવાસ નથી. એટલા જ માટે આવા દુશ્મનો સહેલાઈથી અંકુશિત થાય છે. પ્રેમ એ એનું એક માત્ર ઔષધ છે. સૌમ્યતા

ધારણુ કરી શાંતિ જાળવી રાખો, નમ્રતા દાખવીને પ્રેમનું નિર્ભળ શીતળ જળ છાંટો એ જ જરૂરી છે.

પણુ સર્વસામાન્ય બનાવો જોઈએ છીએ તો લાગે છે કે જ્યાં ને ત્યાં બળની સામે બળના અખતરાઓ થઈ રહ્યા છે. વજ્રે વજ્ર અથડાય તો શું પરિણામ આવે? ત્રિભુવનવિનાશક વિઘ્નત-જ્વાળા જ એમાંથી પ્રગટે છે. બળથી લીધેલું કામ વ્યર્થ નીવડે છે, પરંતુ બળને સ્થાને કળને સ્થાપો અને જુઓ શું પરિણામ આવે છે તે. સોએ સો ટકા સફળતા મળ્યા વગર નથી રહેતી. જગતમાં ભલે બળ સર્વોપરી સાધન ગણાતું હોય, ભલે તે વિજય મેળવે છે એમ મનાતું હોય; પરંતુ તે વિજય ક્ષણિક છે; તેની અસર લાંબી ચાલતી નથી; દુશ્મન પૂરેપૂરો જીતી શકતો નથી. દુશ્મનનો હૃદયપલટો થતો જ નથી. ચાવી દીધેલી કમાનની જેમ તે ખીજ જ ક્ષણે છટકે છે; ચોટ ખાધેલા કાળા નાગની જેમ તે તરત પુકાડો મારશે. જગતમાં બળ, બળવાન કે બળવત્તર માનવી-ઓના રાક્ષસી કામોથી કાર્ય સાધી શકાતું નથી.

બળમાં નાશ છે; પ્રેમમાં સંજીવની છે. બળ દુશ્મનાવટ વધારનાર છે; પ્રેમ દુશ્મનાવટનું મારણુ છે. બળ એ વ્યક્તિઓને જુદી કરી નાખે છે; પ્રેમ તેમનું સુખદ મિલન કરાવે છે. પ્રેમમાં આકર્ષણ છે, અંકય સ્થાપવાની ચાવી છે. બળથી એક રીતે નૈતિક હાર પામવાનું છે; પ્રેમથી વિજયનો માર્ગ ખુલ્લો થાય છે. પ્રેમમાં નૈતિક વિજય છે. કલા-પીએ અન્યોક્તિથી કહ્યું છે કે-‘વૃક્ષની ડાળે કલ્લોલ કરતું પક્ષી મેળવવું હોય તો તેને તીર મારીને મેળવી શકશો નહિ; તીરથી તો તેનો મૃતદેહ જ હાથ લાગશે.’

“સૌન્દર્યો વેડફી દેતાં, ના ના સુન્દરતા મળે;
સૌન્દર્યો પામતા પહેલાં, સૌન્દર્ય બનવું પડે.”

વિજેતા કોણ ?

[૭૭]

આ તેની સુંદર ભાવ દર્શાવતી પંક્તિઓ છે.

રાણી પદ્મિનીને પામવાને માટે અલ્પકાલેને બુનરેણ ચલાવી, પણ પદ્મિની મળી ?

એક બીજું દૃષ્ટાંતઃ શત્રુવટ રાખી સિદ્ધરાજ જયસિંહે રાણકદેવીને કળજે કરવા આદાશ-પાતાળ એક કયાં; પરંતુ એ સિદ્ધરાજને રાણકના આત્માને બદલે, 'અરે! તેના દેહને બદલે ક્રૂત મળી સ્મશાનની રાખેડી જ. આત્માને તો અસુર પણ હણી કે જીતી શકતો નથી.

દુશ્મનની સામે દુશ્મન બનવાનું, હથિયારની સામે હથિયાર ખેંચવાનું પરિણામ કુરુક્ષેત્રનો પ્રથમ વિગ્રહ બતાવે છે. અને તેમાં જીતેલા પાંડવો સુખે રાજ્ય કરી શકયા? એ જીતમાં પણ એક પ્રકારનો પરાજય રહેલો છે.

બળની સામે બળ અજમાવવા જતા હિન્દુસ્તાનમાં હિન્દુપત જીતનાં સ્મશાનો વચ્ચે જ સુતું. સો સો સામંતો છતાં મીથલનો (પૃથ્વી-રાજનો) વિજય સંયુક્તાની ચિતામાં જ પોઢ્યો.

ઇસુ ખ્રિસ્ત કહે છે—Love thy neighbour—તારા પડોશી સાથે પ્રેમથી હળીમળીને રહે. તદુપરાંત પણ ખ્રિસ્તે કહ્યું છે કે—જો કોઈ તારે એક ગાલે તમાચો મારે તો તું તારો ખીજો ગાલ ધરજો. સામા માણસની હિંમત કયાં સુધી ચાલે? આ સહનશીલતામાં જ વિજય રહેલો છે. To forgive is divine—ક્ષમા આપવી એ દેવી ગુણ છે. પ્રેમ એક જ તત્ત્વ એવું છે કે જે આપણને સહનશીલતા ને ક્ષમાવૃત્તિ શીખવે છે. પ્રેમ એ જ જગત સમસ્તનો—વિશ્વનો જીવન-મંત્ર છે.

પ્રેમથી વિજય મેળવવાનું એક દૃષ્ટાંતઃ એક વાર એક લોઢાના કટકાને જીતવાને માટે કેટલાક બળુકા અણીદાર હથિયારો વચ્ચે હરીફાઈ બમી.

પ્રથમ આવ્યો ઘણુઃ ઘડાક કરતો તેણે એક ફટકો લગાવ્યો ત્યાં તો હાથામાંથી તે છુટો થઈ દૂર ગબડી પડ્યો. બીજી આવી ફૂહાડી. એક ઘા, અને તેની પાણીદાર ધાર ખરી પડી. ત્રીજી આવી કરવત. પણ તેનાં એકે ઢાંતા સાબ ન રહ્યા. એમ સૌ પછી છેવટે આવ્યો અગ્નિ. તેણે પ્રેમજ્વાળાથી લોઢાના કટકાને વીંટી લીધો અને તે ધીમે ધીમે તેમાં ઓગળી એકરસ બની ગયો.

પણ માનવસ્વભાવ જ અવળચંડો છે. તે જેવાની સાથે તેવો થઈ જોસે છે. કોઈ વેંત નમે તો તે હાથ નમે છે; પણ કોઈ એક તમાચો લગાવે તો તે સામા ચાર લગાવી દે છે. કોઈ એક ગાળ દે તો તે સામી છ ચોડી દેતા અચકાચ નહિ. માણસનો મૂળ સ્વભાવ પાણીની જેમ નીચાણમાં જવાનું પસંદ કરે છે, પરંતુ જીવન એટલે મંથન, સુવૃત્તિ, દુર્વૃત્તિને ગજગ્રાહ (સતત વિગ્રહ). જીવનને આદર્શ તરફ દોરવું અને તે આદર્શ આકાશના તારા જેટલો ઉન્નત હોવો જોઈએ. મનુષ્ય પોતાની દૃષ્ટિ જેમ જોઈ રાખે તેમ તેને તે વધુ લાભદાયી થશે.

કહે છે કે હિન્દુસ્તાનને પશ્ચિમે જીત્યું, પણ આ તો ભૌતિક જીત છે. હિન્દુસ્તાને તેનાં પર ઓછો વિજય નથી મેળવ્યો! દેખીતી રીતે રોમને ગ્રીસને જીતેલું પણ ખરું જોતાં તો ગ્રીસે જ રોમને જીત્યું હતું. કેવી રીતે? ગ્રીસની સંસ્કૃતિ, કલા, સાહિત્ય રોમન પ્રદેશે ફરી વળ્યાં. આવી જ રીતે હિન્દુસ્તાન ઉપર આક્રમણ કરનારાઓને હિન્દુસ્તાને ઉદારતા દાખવી પોતાનામાં સમાવ્યા છે, પોતાના કર્યાં છે. અને એમ કરતાં વ્યાપક એવો નૈતિક, સાંસ્કારિક, અભૌતિક વિજય મેળવ્યો છે. આર્યાવર્તના ધર્મ ભાવના, નીતિ સિદ્ધાંતો, ગહન તત્ત્વચિંતનો ખીજા એકે દેશે નહિ મળે. દૃઢતા,

(લેખક: જૈન)

છાત્રાલયો

કેળવણીના ચાલુ જમાનામાં, જ્યારે કેળવણીમાં રસ લેતા, બુદ્ધા બુદ્ધા પ્રકારે કેળવણીની આવશ્યકતા સ્વીકારી તેનો વધુ પ્રમાણમાં લાભ કેમ લેવાય, તે સંબંધી યથાશક્તિ કોશેસો દરેક કોમ યા તો જ્ઞાત કરી રહેલી છે તેવે વખતે કેળવણીને લગતી થતી પ્રગતિમાં યોડિંગો અથવા છાત્રાલયો પણ અગત્યનો ભાગ ભજવે છે તે ભૂલી જવા જેવું નથી. કેળવણીનો વિચાર કરતી વખતે આવી જાતના યોડિંગ હાઉંસો કેવી રીતે જન-સમાજને ઉપયોગી થઈ પડે છે તે વિચાર કરવાનું કાર્ય પણ ઘણું જ જરૂરી છે, કારણ કે આપણી કોમના મધ્યમ

સહિષ્ણુતા અને પ્રેમભાવે દરેક ઉપર વશીકરણની બાળ પાથરી છે.

જે જે સંસ્કૃતિઓએ આપણી પર આક્રમણ કર્યું છે તેણે આર્યાવર્તની જગત પાવનકારિણી બાહુનવીમાંથી પીવાય એટલું જળપાન કર્યું છે તે તરસ છીપાવી છે. હિન્દ ઉપર ચડી આવનારા દરેકને હિન્દે શત્રુ નથી ગણ્યા; તેઓ શત્રુભાવે આવેલા પણ આવ્યા પછી મૈત્રિભાવે જ રહેતા આવ્યા છે.

આવી રીતે નિઃસ્વાર્થવૃત્તિ વગર, આત્મ-ત્યાગ વગર, ઔદાર્ય વગર, પ્રેમ ભાવના-અંધુત્વની ભાવના બદ્ધત થતી નથી અને પ્રેમ ભાવના બદ્ધત થાય કે તરત મનુષ્ય અને દુશ્મન તો શું પણ પશુઓ પણ દિલોબ્ધન મિત્ર થઈને રહે છે. કહેવાય છે કે રજપૂતની શત્રુવટ ક્રૂતા રણમેદાન સુધી જ હતી; પછી તે કોઈનો દુશ્મન ન હતો માનવધર્મનો એ આ સિધ્ધાંત આર્યાવર્ત જગતને આજ આપી રહ્યું છે.

અને સાધારણ સ્થિતિનો મોટો ભાગ આવી સંસ્થાઓ મારફતે કેળવણી લે છે; એટલે ભવિષ્યની પ્રજાનો શહેરી તરીકે થવાનો સઘળો આધાર આવા કોમના યુવાનોથી લેવાતી કેળવણી ઉપર હોવાથી આવી સંસ્થાઓનો પણ વિચાર કર્યા વિના આપણને ચાલે તેમ નથી; કારણ કે ગામડામાં પ્રાથમિક શિક્ષણનું સાધન હોવાથી શરૂઆતની કેળવણી લઈ શકાય છે પરંતુ આગળ અભ્યાસનું સાધન નહિ હોવાથી, ગામડાઓના આપણા ભાઈઓને પોતાના બાળકોને શહેરમાં તથા કેળવણીનું સાધન હોય છે ત્યાં મોકલવા પડે છે. શહેરના બાળકોને રહેવા તથા ખાવાપીવાનો ખર્ચ અતિશય યોગ્યરૂપ થવા છતાં બાળકોને જોઈએ તેવો ખોરાક અને જોઈએ તેવી સગવડતાવાળા સ્થળો મળી શકતા નથી. વળી પોતાના વતનમાં જેમ તેમની સંભાળ રાખનાર મા-આપો હોય છે તેમ શહેરમાં તેમની સંભાળ રાખનાર કોઈ મળે નહિ. પરિણામે બાળકો શહેરની લાલચોમાં ફસાય છે અને અભ્યાસ કરવાને બદલે આડે રસ્તે ચડી જવાનો સંભવ રહે છે. આવા કારણોને લીધે જ્યાં વિદ્યાર્થીઓને ઓછા ખર્ચે સારી રીતે રહી શકે તે માટે છાત્રાલયો અથવા યોગ્ય યોડિંગોની અનિવાર્ય જરૂરીઆત છે. મોટા શહેરોમાં ઘણીખરી જ્ઞાતિ અથવા કોમોની આવી સંસ્થાઓ હૈયાતિમાં આવેલ છે; અને આવી રીતે થએલ સગવડોથી વિદ્યાર્થીઓની ઉપર દર્શાવેલ અગવડો દૂર થઈ શકે છે; એટલું જ નહિ પણ ખીજા ઘણા લાભો આપે છે. સ્કુલની કેળવણીમાં તો ક્રૂતા માનસિક અને જરૂરીઆતી વ્યવહારિક કેળવણી મેળવી શકાય છે ત્યારે યોડિંગોમાં તેમને

છાત્રાલયો.

[૭૮]

શારીરિક અને નૈતિક કેળવણી આપી તેમની શક્તિ-ઓનો વિકાસ કરે છે. જે માળાપો બંને જ અજ્ઞાન હોય તે કેળવણીની બાબતમાં બાળકોને ભાગ્યેજ મદદગાર થઈ શકે છે. જ્યારે આવી સંસ્થાઓમાં વસનારા નિરંતર અભ્યાસનાં વાતાવરણમાં રહેતા હોવાથી તેમના શિક્ષણમાં ઘણી જ સહાય મળે છે. આવી સંસ્થામાં રહેનારનું ધ્યાન સંસારની અન્ય પ્રવૃત્તિઓથી દૂર રહે છે અને અનેક વિદ્યાર્થીઓના પરસ્પર સહવાસથી પોતાના જ્ઞાનમાં વધારો કરી શકે છે. હુશિયાર બાળકો નબળાને શિક્ષણ આપી આગળ વધારવા મદદ કરે છે.

વિદ્યાર્થીઓ સાથે રહી અભ્યાસ કરે અને પોતાનું જીવન આવી સંસ્થાઓમાં પસાર કરે તેમાં અનેક બંતના લાભો સમાયેલ છે. તેઓની માનસિક શક્તિ કેળવવા માટે શાળાઓમાં ઘણું જ ટૂંક સમય મળતો હોવાથી પરીક્ષા પસાર કરવા પૂરતાજ અભ્યાસક્રમ ગોઠવવામાં આવે છે જ્યારે આવા સ્થાનોમાં માનસિક ઉપરાંત શારીરિક અને ધાર્મિક અભ્યાસનો પણ પ્રબંધ કરવામાં આવેલ હોવાથી આવી સંસ્થાઓ ખાસ ઉપયોગી છે. આ ઉપરથી એમ જણાય છે કે દિનપ્રતિદિન કેળવણી એટલી બધી મોંઘી થતી જાય છે કે સામાન્ય અને મધ્યમ વર્ગને તો શું પરંતુ લક્ષ્મીને પોતાનું ધ્યેય માનનારા નેન શ્રીમંતોને પણ પોતાના બાળકોને કેળવણી આપવા સારું આવી સંસ્થાઓની શોધ કરવી પડશે; એટલા જ માટે આવી બંતના છાત્રાલયોની આવશ્યકતાનો પ્રશ્ન ઘણો જ મહત્વનો છે.

દિલગીરીની વાત તો એટલી જ છે કે આપણા કેળવાયેલ વર્ગનું આવી સંસ્થાઓની વ્યવસ્થા તરફ જોઈએ તેવું લક્ષ હોરાયું નથી તેથી આજની જૂનામાં જૂની ગણાતી ઓડિંગો અથવા છાત્રાલયો હજી સુધી પગભર થઈ શક્યા નથી, જો સમા-

જના કેળવાયેલ તથા શ્રીમંત વર્ગની આવી સંસ્થાઓ તરફ ધૃપાદૃષ્ટિ હોય તો, અત્યાસ્પૃધી સંસ્થાઓને નિભાવફંડ માટે સમાજ પાસે હર-હંમેશ માંગણી કરવી પડે છે તેવો વખત રહે નહિ. ઉપર પ્રમાણે સ્થિતિ હોવા છતાં દિનપ્રતિ-દિન આવી બંતની ઓડિંગોની આવશ્યકતા સ્વી-કારનારાઓની સંખ્યા વધતી જ જાય છે અને નવા નવા સ્થળોમાં ઓડિંગો ખુલ્લી મૂકવા જવાના સમાચારો સાંભળીએ છીએ. આવી સંસ્થાઓની આવક જે થાય તે તેના ખીજરૂપે હોવાથી ફંડો ઊભા કરવામાં આવે છે, પરંતુ આવી રીતે કેળ-વણીના પ્રચારાર્થે દાન કરનારા શ્રીમંતો ઘણું-ભાગે કેળવણીથી અજ્ઞાન તેમજ વ્યાપારીદૃષ્ટિથી જોનાર હોવાથી આવી સંસ્થાઓમાં જે પ્રકારની કેળવણીની દૃષ્ટિ આવવી જોઈએ અથવા તો આદર્શ સંસ્થા ગણાવી જોઈએ તેવી ગણતરીઓમાં આવી શક્તી નથી; અને તેથી જ કરીને પૂષ્કળ દ્રવ્ય સામગ્રી હોવા છતાં, અને બાહ્ય દેખાવ પણ ગમે તેવો કરવામાં આવતો હોવા છતાં, આવી સંસ્થાઓ કેળવણીની બાબતમાં પછાત રહી છે અને આવી સ્થિતિમાંથી ક્યારે બહાર આવશે તે જ જોવાનું રહે છે. આવી બંતની ઓડિંગો કે ઠેકાણું જુદા જુદા ગામોના સેંકડો વિદ્યાર્થીઓ સાથે રહી શિક્ષણ લે તેનો હેતુ શું હોવો જોઈએ? તે ખાસ વિચારવા લાયક પ્રશ્ન છે. આવી સંસ્થાઓ મારફત શિક્ષણ લેવાનો મુખ્ય ઉદ્દેશ દરેક વિદ્યાર્થીને લગતા ચારિત્રવિકાસનો હોવો જોઈએ. પછી ભલે આ મુખ્ય હેતુની સાથે ખીજ નાના મોટા હેતુઓ હોય. જે કુમળી વયમાં વિદ્યાર્થીનું ચારિત્ર બંધાય તો કુદરતી રીતે ભવિષ્યમાં તેઓને માથે આવતી ગમે તેવી ફરજો હોય તો તે વ્યાજબી રીતે બજાવી શકે તે બનવાજોગ છે. કેળવણી લેવાનો પણ મુખ્ય ઉદ્દેશ એ હોવો જોઈએ કે પોતાની

[૮૦]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બંધ તરફ, કુટુંબ તરફ અને દેશ તરફ પોતાનું કર્તવ્ય બરોબર રીતે અદા કરી શકે અને તે કુટુંબ આવી સંસ્થાઓ મારફત થઈ શકે છે. જો આવી બંધનો ઉદ્દેશ સિદ્ધ કરવા કોઈ પણ સંસ્થા પ્રયત્ન ન કરે તો એ સંસ્થાની ઉપયોગીતા રહેતી જ નથી. આપણી ઘણીબધી સંસ્થાઓમાં આ વિચાર લક્ષ્યહાર રહી જતો હોવાથી જ આવી ઓર્ડિંગો જેવી જોઈએ તેવી પ્રગતિ કરી શકતી નથી.

સેવા, સંયમ અને સ્વાશ્રય એ વિદ્યાર્થીઓના જીવનનો વિકાસ થવા માટે આવી સંસ્થાઓમાં મુખ્ય મંત્રો તરીકે હોવા જોઈએ અને બ્યારે આવી ત્રણે બાબતોની બરોબર સિદ્ધિ થઈ શકે ત્યારે જ સંસ્થાનું કાર્ય સફળ થાય તેટલા માટે આવી બંધની વ્યવસ્થા કરી આપવી એ ઓર્ડિંગોના સંચાલકોનું ખાસ કર્તવ્ય છે.

છાત્રાલયો સ્થાપનાઓનો મૂળ હેતુ વિદ્યાર્થીઓ સારા થાય અને ચારિત્રવાન થાય તેવી શુભ ભાવના સંકલિત જ હોય છે, પરંતુ તે ભાવના ઉપર જોઈએ તેવું લક્ષ આપવામાં આવતું હોય તે શંકા ભરેલું છે, કારણ કે આવી બંધની ઓર્ડિંગોની વ્યવસ્થા રાખવા માટે અને ચારિત્ર વિકાસના ઉદ્દેશની સિદ્ધિ માટે સંસ્કારી માણસની દેખરેખનીચે એ સંસ્થા મૂકવી એ વિચાર સરખો

પણ ભાગ્યેજ આવતો હોય છે. આવી ઓર્ડિંગોની વ્યવસ્થા પ્રાથે કરીને શ્રીમંતોના હાથમાં જ હોય છે અને તેઓ મોટે ભાગે વ્યાપારી લાઇનના હોવાથી ઘણું ભાગે જેવા જોઈએ તેવા કેળવણી સત્તાધિકારીના હાથમાં આવી સંસ્થાઓનો કારોબાર હોતો નથી; છતાં હિસાબ, રોજમેળ, વીઝીટ બુક, ડેડ સ્ટોક વગેરે વગેરે બાબતોની ચોખવટ હોય છે તે પણ સંસ્થાની કાર્યવાહીને અંગે ખાસ ઉપયોગી અને જરૂરીઆતવાળી બાબત છે એમ સ્વીકારતા અને ગમે તેવો બાહ્ય આડંબર ક્ષણિક મુલાકાતે આવનારાઓની દૃષ્ટિ અને કૂંડની રકમ મેળવવાની આતુરતાએ થતાં પ્રયત્નો ગમે તેવા હોય છતાં કેળવણીની આવી સંસ્થાની પાછળ જે દૃષ્ટિ (Spirit) કાર્ય કરતી હોય તે દૃષ્ટિની જ કિંમત છે તેટલા માટે બાહ્ય સ્વરૂપની દૃષ્ટિની પાછળ પોતે બંધનેખરેખ રાખી શકે અને બીજાના જીવનમાં તે દૃષ્ટિ ઉતારી શકે તેવા માણસોની દેખરેખ નીચે આવી ઓર્ડિંગો મૂકાય તો જ સંસ્થાની હૈયાતીની કાંઈક કિંમત છે. બાકી તો કૂંડ હોય અને સંસ્થા નિભાયા કરતી હોય તેથી તે આદર્શ છે તેમ માનતાં હરકોઈનું મન અચકાય એ સ્વાભાવિક છે, તેથી સંસ્કારી માણસોના જ અને સંચાલકોના હાથનીચે આવા ખાતા મૂકવા જોઈએ.

સે. પંચાસ શ્રી સમુદ્રવિજયજી મહારાજ.

વર્તમાન યુગના અજ્ઞેડ કેળવણીપ્રચારક-નવયુગપ્રવર્તક જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ.

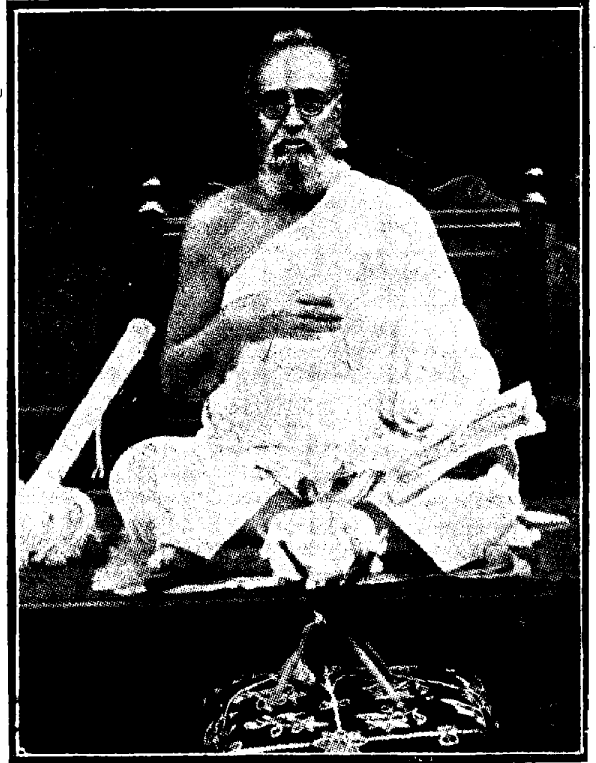
પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજનો જન્મદિવસ મહોત્સવ ડા. ૨ તા. ૧ લી નવેમ્બરના શુભ દિવસે ગુજરાંવાલા આદિ શહેરોમાં ઉજવવામાં આવનાર છે તેને આજે આ ઉપકારી મહાપુરુષનું જીવનવૃત્તાંત સંક્ષિપ્તમાં અવે રજૂ કરવામાં આવે છે.

જિનશાસન-ગગનાંગણમાં જે સૂરિપુંગવો ઝગહુળી રહ્યા છે તેમાં આચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ સમાજ ઉપરના અનેક ઉપકારો કરવા વડે પ્રકાશમાન છે.

સૂરિપુંગવ શ્રી વિજયવલ્લભ-સૂરિજી મહારાજ શુભ ચારિત્ર-પાત્ર, બાળપ્રદ્યોત્સારી, શાસનપ્રભા-વક, કેલવણીપ્રચારક, અનેક ગામોમાં જિનાલયો, વિદ્યાલયાદિ સ્થાપન કરાવનાર, સેંકડો જૈનેતરને જૈન બનાવનાર, રાજમહારાજઓને ધર્મોપદેશ આપનાર, ઉચ્ચ વિદ્યારી. ગુરુભક્ત, ન્યાયામ્બોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયનંદસૂરિજી મહારાજના બાદ પંજાબ દેશમાં જૈનધર્મનો ઝડો ફરકાવનાર આ પ્રતાપી પુરુષ છે.

આપણા ચરિત્રનાયકનું ચારિત્ર એટલું તો વિશુદ્ધ-નિર્મળ છે કે દર્શન કરનાર ભાવિકનું મન પ્રસન્ન થઈ જાય છે. આચાર્ય મહારાજનું

સંપૂર્ણ ચરિત્ર આલોખવાની વાત મારી શક્તિ બહારની વાત છે; પરંતુ ૧૯૬૭ ના ડા. સુદ ૨ તા. ૧ લી નવેમ્બર સને ૧૯૪૦ ના માંગલિક દિવસે આપણા ચરિત્રનાયક ૭૦ વર્ષ પૂરા કરી ૭૧ માં વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે, તેમના ભક્તજનો આ શુભ દિવસ ઠેર ઠેર ઉજવે છે. આ શુભ પ્રસંગે ભાવિકો આપણા

જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ

ચરિત્રનાયક સૂરિજી મહારાજનું જીવનચરિત્ર વાંચી આત્માને નિર્મળ બનાવે એવા આશયથી સંક્ષિપ્તમાં આલોખવા મારો વિચાર છે.

વિસ્તારથી જાણવાની જિજ્ઞાસાવાળાઓને આદર્શ જીવન, કલિકાલકલ્પતરુ હિન્દીમાં અને ગુજરાતીમાં પ્રકટ થયેલ ગ્રંથો વાંચી જવા ખાસ ભલામણ કરું છું.

[૮૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જન્મસ્થાનાદિ.

આ પ્રતાપી પુરુષનો જન્મ ગરવી ગુજરાતની રાજધાની, શ્રી આત્મારામજી મહારાજના સમુદાયનું મુનિસંમેલન ભરવાનું અને આત્માનંદ જન્મશતાબ્દ મહોત્સવ ઉજવ્યાનું તેમજ જેમાં પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજ તથા શાંતમૂર્તિ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ જેવા સાધુરત્નો જન્મ્યા છે એવા વીરક્ષેત્ર વડોદરા શહેરમાં વીશા-શ્રીમાળી જાતિના યુગ્યાત્મા શેઠ દીપચંદલાઈની ધર્માત્મા ધર્મપત્ની શ્રીમતી ઇચ્છાદેવી(બાઈ)ની શુભ કુક્ષીથી વિક્રમ સંવત ૧૯૨૭ ના કા. શુ. ૨ શુભ દિવસે શુભ ચંદ્રમા અને નક્ષત્રના યોગમાં થયો હતો, માતાપિતાએ એમનું નામ છગનલાલ રાખ્યું: કેને ખબર છે કે આજનો આ છગનલાલ ભાવિમાં જગતપૂજ્ય ન્યાયામ્લોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજની જમણી ભૂજા બની એઓશ્રીજીના પદ્ધર થઈ પંજાબમાં ધર્મરક્ષક થઈ જૈનધર્મની ધ્વજા ફરકાવશે.

છગનલાલની અભ્યાસ લાયક ઉંમર થતાં નિશાળમાં ગુજરાતી આદિનો અભ્યાસ કરવા લાગ્યા. નવ વર્ષની ઉંમર થતા પિતાનો અને ૧૧ વર્ષની ઉંમર થતાં માતાનો વિયોગ થઈ ગયો જેથી છગનલાલને સંસાર અસાર ભાસવા લાગ્યો અને વૈરાગ્ય થયો; કેમકે માતા ઇચ્છાદેવીએ પોતાના લઘુપુત્ર છગનલાલના હૃદયમાં પહેલાથી ધાર્મિક સંસ્કારો નાંખી મજબૂત કરી દીધા હતા. મુનિશ્રી ચંદ્રવિજયજીના સંસર્ગથી આપણા ચરિત્રનાયક છગનલાલની વૈરાગ્યભાવના વધી અને દીક્ષા લેવાનો સંકલ્પ થયો.

શ્રી ગુરુદેવનો મેલાપ.

હરમ્યાન સદ્ભાગ્યે એ સમયે ન્યાયામ્લોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજનું વડોદરા શહેરમાં પધારવું થયું. એઓશ્રીના ઉપદેશામૃતનું પાન કરી છગનલાલનું મન ઉલ્લસિત થયું. એને જ્ઞેશ્વરી દીક્ષા લેવાની ઉત્કટ ભાવના થઈ.

એક દિવસે વ્યાખ્યાન થઈ રહ્યા પછી બધા શ્રોતાઓ ચાલ્યા ગયા છતાં છગનલાલને ઉપાશ્રયમાં શાંત ચિત્તે ચુપચાપ ઊભેલા જોઈ શ્રી ગુરુદેવે પૂછ્યું કે-કેમ ભાઈ, તમે કેમ ઊભા રહ્યા છો કંઈ કામ છે કે? વિનીતભાવે છગનલાલે જવાબ આપ્યો કે-‘ગુરુદેવ મારે ધન જોઈએ છે.’ ગુરુદેવે કહ્યું: ‘તમારે ધન જોઈએ તો કોઈ શેઠીયાને આવવા દો.’ છગનલાલ હસીને શ્રી ગુરુદેવના ચરણને પકડી બોલ્યા કે-‘ગુરુદેવ, મારે તો આ નશ્વર સંસારની વૃષ્ટિ કરવાવાળા ધનની જરૂર નથી, મને તો અખંડ શાશ્વત આત્મિક ધન જોઈએ છે તે આપો.’ મહારાજશ્રી છગનલાલનો આશય સમજી ગયા અને સ્મિત વદને કહ્યું: ‘ભાઈ, શાશ્વત ધનની જરૂર છે તો વડીલ બંધુની આજ્ઞા મેળવો.’

આજ્ઞા અને દીક્ષા.

ગુરુદેવ કેટલાક દિવસ પછી વડોદરાથી વિહાર કરી ગયા અને શ્રી હર્ષવિજયજી મહારાજ તપીયતના કારણે વડોદરા રોકાઈ ગયા હતા, તે પણ તપીયત સુધર્યા પછી અને છગનલાલ પણ વડીલ બંધુની આજ્ઞા લઈ સાથે જ ચાલી નીકળ્યા. થોડાક દિવસ પછી શેઠ ખીમચંદભાઈ (છગનલાલના મોટાભાઈ) પોતે જાતે

જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવદલભસૂરીશ્વરજી મહારાજ.

[૮૩]

જઈ ઇગનલાલને પાછાં વડોદરા લઈ ગયાં અને સંસારની મોહબાગમાં ફસાવવા લાગ્યા, પણ ઇગનલાલ સંસારમાં ફસાયા નહિં. ખીમચંદભાઈ ઇગનલાલને ઠુકાને બેસાડી ક્યાંક જતા ત્યારે ઇગનલાલ વેપારધંધો કરવાને બદલે ગદ્દામાંથી પૈસા ત્રિગેરે લઈ ગરિબોને આપી દેતા. અંતમાં ઇગનલાલ મહારાજશ્રી પાસે પાલીતાણે પહોંચી ગયા અને પોતાનો અભ્યાસ ચાલુ કર્યો.

આતુર્માસ પછી શ્રી ગુરુદેવ વિહાર કરી રાધનપુર પધાર્યા. ઇગનલાલ પણ મહારાજશ્રીજીની સાથે રાધનપુર પહોંચી, એક પત્ર પોતાના વડીલ ભાઈ ખીમચંદભાઈને લખી જણાવ્યું કે મારી દીક્ષા થવાની છે માટે આપ જલદી પધારો. આ પત્ર પહોંચતાં જ ખીમચંદભાઈ રાધનપુર પહોંચ્યા અને તપાસ કરતાં જણાવ્યું કે ઇગનલાલે ઇનોમાનો મહારાજશ્રીજીને પૂછ્યા વિના જ પત્ર લખ્યો હતો. ખીમચંદભાઈએ કોઈપણ રીતે ઇગનલાલ ફસાશે નહીં એમ જાણી શ્રી ગુરુદેવ આત્મારામજી મહારાજને વિનંતિ કરી કે આપ ખુશીથી ઇગનને દીક્ષા આપો. ઇગનલાલને પણ મીઠા સ્વરે કહ્યું કે-ભાઈ, ખુશીથી દીક્ષા લે. આપણા કૂળને દીપાવજે. શાસનનો સાચો સુભટ બંની શાસનની રક્ષા કરજે. જૈન ધર્મનો ઝંડો ફરકાવજે. પરિષદોને સહન કરી શ્રી ગુરુદેવની ચરણોપાસના કરી આત્મકલ્યાણ કરજે.

વિ. સં. ૧૯૪૩ના વૈશાખ શુદ્ધ ૧૩ના શુભ દિવસે ઘણી જ ધામધૂમથી ન્યાયાભોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવદલભસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજે ઇગનલાલને દીક્ષા આપીને પોતાના પ્રિય શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી હર્ષવિજયજી મહારાજના શિષ્ય બનાવી મુનિ શ્રી વલ્લભ-

વિજયજી નામ રાખ્યું, કેમકે એઓ પોતે વિનય, ખુશ્ચિ, ધર્મભાવના આદિ ગુણોથી સૌને પ્રિય (વલ્લભ) થઈ પડ્યા હતા. આથી અને ભવિષ્યમાં મહદ્ કાર્યો કરી જગતને વલ્લભ થશે એમ જાણીને જ ગુરુદેવે આ સાર્થક નામ રાખ્યું. હવેથી ઇગનલાલને આપણે મુનિશ્રી વલ્લભ-વિજયજી મહારાજના નામથી ઓળખીશું. આ દીક્ષા મહોત્સવને હજી સુધી રાધનપુર યાદ કરે છે.

ગુરુસેવા અને વિદ્યાધ્યયન.

મુનિ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ જન્મથી જ સંસ્કારસંપન્ન હોવાથી એમનામાં વિનય, લઘુતા, નમ્રતા, ક્ષમા આદિ શિષ્ય યોગ્ય ગુણો પ્રાપ્ત થઈ ચૂક્યા હતા. સમર્થ મહાપુરુષ ન્યાયાભોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવદલભસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજ જેવા ગુરુદેવની સેવામાં ઓતપ્રોત થવાથી એમનામાં મહાપુરુષને લાયક ગુણો પ્રાપ્ત થવા લાગ્યા અને શ્રી ગુરુદેવની કૃપાથી વ્યાકરણ, કાવ્ય, કોષ, અલંકાર, સાહિત્ય અને પ્રકીર્ણ ગ્રંથ તેમ જ આગમ આદિ તેમ જ સ્વ અને પર શાસ્ત્રોતું અધ્યન કરી વિદ્યાઓ પ્રાપ્ત કરવા લાગ્યા.

શ્રી ગુરુદેવની સાથે પંજબમાં.

ગુરુકૃપાથી વિદ્રત્તા પ્રાપ્ત કરી શ્રી ગુરુદેવને હરએક કાર્યમાં સહાયક થવા લાગ્યા. ગુરુદેવ પણ પોતાના પ્રિય પ્રશિષ્યની વિદ્રત્તા, કાર્યદક્ષતા વાક્યાતુર્યતા, સહનશીલતા, વિનય ઇત્યાદિ ગુણોથી પ્રસન્ન થઈ પોતાનો કાર્યભાર એમને સોંપ્યો, અને મુનિ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજે પણ ગુરુદેવના સોંપેલા કાર્યભારને બરોબર ઉઠાવી લીધો.

[૮૪]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગુરુવિરહ.

શ્રી ગુરુદેવ વિચરતાં વિચરતાં ઘણા સમય પછી ગુજરાનવાલા પધાર્યા. અહીં ભાવિકો અનેક પ્રકારના શુભ કાર્યો કરવાના મનોરથો સેવી રહ્યા હતા, પણ કોઈનેય સ્વપ્નમાં જ્યાલ ન હતો કે આ અમારા મનોરથો અમારા મનમાં જ રહી જશે. ભાવિભાવ બનનાર હશે તેથી સં. ૧૯૫૨ના જેઠ શુદ્ધ સાતમની મધ્યરાત્રિએ શ્રી ગુરુદેવ શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજ અચાનક સ્વર્ગે સિધાવી ગયા. આથી જૈન સમાજમાં હાહાકાર મચી ગયો. આપણા ચરિત્રનાયકને ગુરુવિરહનો જે આઘાત થયો તે તો એઓ જ બાણે, પણ જ્ઞાનબલ અને ધૈર્યબલથી એ આઘાતને સમતાભાવે સહન કરી પંબજ શ્રી સંઘને શાન્તવન આપી, શ્રી ગુરુદેવનું નામ અમર રહે અને પંબજ શ્રી સંઘની ઉન્નતિ થતી રહે એવી યોજનાઓ ઘડી કાઢી અને શ્રી સંઘની સમક્ષ મૂકી.

યોજનાઓ.

૧. શ્રી ગુરુદેવના નામનો આત્મ સંવત ચલાવવો.

૨. શ્રી ગુરુદેવનું સમાધિ-મંદિર અહિં બનાવવું.

૩. શ્રી ગુરુદેવના નામની પ્રત્યેક ગામમાં શ્રી આત્માનંદ જૈન સભાઓ, પાદશાળાઓ, કેળવણી સંસ્થાઓ આદિ સંસ્થાપન કરવી.

૪. શ્રી ગુરુદેવના નામનું કોઈપણ પત્ર જૈન સમાજની સેવા માટે પ્રકાશિત કરવું.

૫. પાંચ ફૂંડ ચાલુ કરવું અને શ્રાવક-શ્રાવિકા-ક્ષેત્રને તેવડે ઉન્નત બનાવવું.

આ યોજનાઓને પંબજ શ્રી સંઘે

સહર્ષ વધાવી લીધી અને બધી અમલમાં મૂકી; શ્રી આત્મ સંવત બરોબર ચાલી રહ્યો છે. ગુજરાંવાલામાં શ્રી ગુરુદેવનું સમાધિ-મંદિર દેવભુવન સમાન શોભી રહ્યું છે અને ઠેર ઠેર શ્રી ગુરુદેવની પ્રતિમા અને ચરણ-પાદુકાઓ સ્થાપન થઈ ચૂકી છે. પંબજના દરેક ગામ-નગરમાં શ્રી આત્માનંદ સભા, પાદશાળા, સ્કુલ, લાયબ્રેરી વિગેરે ચાલી રહેલ છે; તેમજ મારવાડ, ગુજરાત, કાઠિયાવાડ, દક્ષિણાદિ પ્રાંતોમાં પણ ગુરુદેવના નામની સંસ્થાઓ ચાલી રહેલ છે. શહેર ભાવનગરમાં તો તરતજ ગુરુદેવના ભક્તોએ તેઓશ્રીના નામની સંસ્થા સ્થાપન કરી, જે અત્યારસુધી ચાલતાં દરેક પ્રકારે ઉન્નતિ પામતી બધ છે. લાહોરથી બાબુ જશવંતરાય જૈને શ્રી આત્માનંદ પત્રિકા કાઢી વર્ષો સુધી સેવા કરી. કમનસીબે પછી બંધ પડી ગઈ. એના પછી શ્રી આત્માનંદ જૈન ટ્રેકટ સાસાયટી-અંબાલામાં સ્થાપન થઈ અને હિંદિમાં સુંદર સુંદર ટ્રેકટો કાઢી હિન્દી ભાષાભાષીઓની સેવા કરી. શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ આદિ માસિકો પ્રગટ થયાં. પાંચ ફૂંડમાંથી અનેક વિદ્વાનો તૈયાર થયા.

વાદવિવાહ અને ઉપદેશશક્તિ.

શ્રી ગુરુદેવના સ્વર્ગ સિધાવ્યા પછી વાદવિવાહ કરવા આવનાર સાથે ધર્મ સંબંધી વાતચીત કરવી સાધુઓને પઠનપાઠન કરાવવું, શ્રી સંઘની સારસંભાળ લેવી, શ્રી જૈન ધર્મ ઉપરના આક્ષેપોનો રહીયો આપવો વિગેરે સર્વ ભાર આપણા ચરિત્રનાયક ઉપર આવી પડ્યો. આપણા ચરિત્રનાયક તો પહેલેથી જ ગુરુકૃપાથી તૈયાર થયેલાં હતાં. જે કોઈ વાદવિવાહ કરવા આવે એમને બરોબર રીતસર જવાબ આપી સંતુષ્ટ કરતા. નાભાનરેશ શ્રીમાન

જેનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવદનભસ્મચૂરીશ્વરજી મહારાજ

[૮૫]

હીરાસિંહજી બહાદુરના દરબારમાં સ્થાનકવાસી સાધુ ઉદયચંદજીની સાથે શાસ્ત્રાર્થ કરી, સ્થાનકવાસી મતનો પરાજય કરી, અસલ જૈન ધર્મનો શ્રી ગુરુદેવના નામનો વિજયનો ડંકો વગાડ્યો. એમની ઉપદેશશક્તિ પણ પ્રભાવશાળી છે—જાદુઈ કામ કરનાર છે. જે માણસ એક વખત વ્યાજ્યાન સાંભળવા આવે તે ફરી બીજે દિવસે આવ્યા સિવાય રહે જ નહીં. આપણા ચરિત્રનાયકના ધર્મોપદેશથી પંજબ જેવા દેશમાં એકડો હિન્દુ મુસલમાનોએ માંસાહારનો પણ ત્યાગ કર્યો છે અને ધર્મોપદેશના પ્રભાવથી અનેક મહાન્ કર્યો થયા છે તે સમાજને વિદિત છે. ૭૦ વર્ષની ઉંમર થવા છતાં ૧૦-૧૫ માઈલનો વિહાર હિસાબમાં નથી ગણતા. વંદન હો કોટીશઃ વંદન હો. આવા સદ્ગુરુદેવના ચરણમાં.

મહારાજના નાભા, મહારાજના વડોદરા, મહારાજનાં દોહદ, મહારાજના ઉદેપુર, મહારાજના જેસલમીર, મહારાજના લીંબડી, મહારાજના વઢવાણ, મહારાજના પાલીતાણા, નવાબ સાહેબ પાલાણપુર, નવાબ સાહેબ માંગરોલ, નવાબ સાહેબ સચીન, નવાબ સાહેબ રાધનપુર ઇત્યાદિ રાજ-મહારાજઓ આપણા ચરિત્રનાયકના ધર્મોપદેશામૃતતું પાન કરી પ્રસન્ન થયા અને ઘણી જ પ્રશંસા કરી હતી. આપણા ચરિત્રનાયકે પંજબ, મારવાડ, ગુજરાત, કાઠિઆવાડ, દક્ષિણ, માલવા, મેવાડ આદિ દેશોમાં કેટલેક સ્થળોએ ઘણા સમયની ભક્તકૃતી કુંસંપરૂપી જાત્રાઓ ઉપદેશામૃતનો વરસાદ વરસાવી શાંત કરી છે.

મુળ્ય શ્રી મહાવીર વિદ્યાલય જે મશહુર કેળવણીના ઉત્તેજનાર્થે થયેલ સંસ્થા છે તે આચાર્ય મહારાજશ્રીના ઉપદેશને જ આભારી છે.

વિહારભૂમિ.

આપણા ચરિત્રનાયકની વિહારભૂમિ મુખ્ય

પંજબ હોવા છતાં ૧૯૬૫ના વરસે પંજબથી વિહાર કરી મારવાડ, ગુજરાત, કાઠિઆવાડ આદિ દેશોમાં ૧૩-૧૪ વર્ષ વિચરી મહાન્ સંસ્થાઓ સ્થાપન કરાવી, અનેક જિનાલયોની પ્રતિષ્ઠાઓ કરાવી, ઉપધાન, ઉજમણા કરાવી સં. ૧૯૬૮માં વડોદરા શહેરમાં આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયકમલસૂરિજી મહારાજની અધ્યક્ષતામાં આત્મારામજી મહારાજના સમુદાયના મુનિઓતું મુનિ સંમેલન ગિરેરે મહારાજના કાર્યો કરાવી પાછા સં. ૧૯૭૮ માં પંજબ પધાર્યા. ૧૩-૧૪ વર્ષો સુધી આ તરફના શ્રી સંઘોને લાભ મલ્યો છતાં આપણા ચરિત્રનાયકને પછા પંજબ આવવા નહોતા દેતા ત્યારે આપણા ચરિત્રનાયકે પંજબ જવા માટે પ્રતિજ્ઞા કરી કે જ્યાં સુધી પંજબના કોઈ શહેરમાં ન પહોંચી જાઉં ત્યાં સુધી આઠ દ્રવ્યથી વધારે વાપરવા નહીં અને દરરોજ એકાસણા કરવા. આતું નામ પંજબ-પ્રેમ, આતું નામ ગુરુપ્રેમ, આતું નામ ગુરુભક્તિ.

આચાર્યપદવી.

પંજબમાં ગુરુદેવશ્રી આત્મારામજી મહારાજ વિચરતા હતા ત્યારે પંજબના આગેવાન શ્રાવકોએ એક વખતે અવસર જોઈને ગુરુદેવને વિનંતિ કરી કે—‘હે ગુરુદેવ, આપ ચિરાયુ હો પરંતુ જિંદગીનો પણ ભરોસો નથી, તો આપ કૃપા કરીને ફરમાવો કે આપના બાદ અમારી પંજબની સારસંભાળ કોણ લેશે?’ ગુરુદેવે સ્મિત વદને આપણા ચરિત્રનાયક તરફ આંગળી (દ્વિષ્ટિ) કરીને કહ્યું કે—‘તુમારી (પંજબકી) સારસંભાળ વદલલ લેવેગા.’ શ્રી ગુરુદેવને આપણા ચરિત્રનાયક ઉપર કેટલો પ્રેમ, કેટલી શ્રદ્ધા, કેવું પ્રભાવશાળી વચન! આજ આપણા ચરિત્રનાયકે તે સાર્થક કર્યું છે. પંજબમાં જૈનધર્મનો ધ્વજ ફરકાવ્યો

[૮૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે. પંજળને ધર્મમય વિશેષ બનાવ્યું છે. ગુજરાનવાલામાં જ્યારે સનાતનીઓએ ખોટો ઝગડો ભેલો કર્યો ત્યારે છેક દિલ્હી પાસે ખીંવાઈ ગામથી સખ્ત ગરમી પડવા છતાં દરરોજ ૨૦ થી ૨૫ માઈલનો વિહાર કરી ગુજરાંવાલા પહોંચ્યા. પગોમાં સોજા આવી ગયા, પગોમાંથી લોહી ટપકવા લાગ્યું પણ આ સાચા ગુરુભક્તે ચૂં કે ચાં કર્યા વિના ગુરુદેવના નામ પર આવા કષ્ટોની પરવા ન કરી. ધન્ય છે, વંદન છે આ સાધુરતને !

શ્રી ગુરુદેવ સ્વર્ગે સિધાવ્યા કે પંજળ શ્રી સંઘે આપણા ચરિત્રનાયકને આચાર્યપદવી આપવા વિનતી કરી આપણા ચરિત્રનાયકે સાક્ષી શબ્દોમાં સંભળાવી દીધું કે સમુદાયમાં મારાથી ઘણું મોટા છે એમને આપો. સાહડીમાં શ્રી જૈન કોન્કરન્સ પર પરદેશ-દેશાવરોથી એકત્રિત થયેલા હજારો ભાવિકોએ આચાર્યપદવી આપવા પ્રયત્ન કર્યો ત્યારે પણ સ્પષ્ટ શબ્દોમાં ના પાડી દીધી. સાચી ભાવના આખરે સફળ જ થાય છે જેથી સં. ૧૯૮૧ માગશર શુદ્ધ પાંચમના દિવસે લાહોર નગરમાં શ્રી શાંતનાથ પ્રભુની પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગે પંજળ-મારવાડ-ગુજરાત-કાઠિયાવાડ આદિના પધારેલા હજારો ભાવિકોએ શ્રી ગુરુદેવના સમુદાયના માનનીય અગ્રગણ્ય સાધુમહાત્માઓની પ્રેરણાથી સવારના સાડાસાત વાગે આપણા ચરિત્રનાયકને આચાર્ય પદવીથી વિભૂષિત કરી શ્રી ગુરુદેવના પટ્ટધર સ્થાપન કર્યાં. આથી પંજળ શ્રી સંઘને આનંદનો પાર ન રહ્યો. હવે આપણે આપણા ચરિત્રનાયકને જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજ નામથી ઓળખોશું.

ગુરુકુલની સ્થાપના.

આપણા ચરિત્રનાયક જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજ ગુરુભૂમિ શ્રી ગુજરાંવાલા

પધાર્યા. આચાર્યપદવી લઈ પ્રથમ વાર જ પધારતા હોવાથી ગુજરાંવાલા શ્રી સંઘે તેઓશ્રીનું અર્પણ સ્વાગત કર્યું. અને ગુરુદેવે અત્રે શ્રી ગુરુદેવના સમાધિમંદિર ઉપર શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુલની સ્થાપના કરાવી પોતાની કરેલી ભીષ્મ પ્રતિજ્ઞા પૂરી કરી.

અત્રે સૂચિત કરવું અપ્રાસંગિક નહી ગણાય કે આપણા આચાર્ય મહારાજે સં. ૧૯૭૮ માં જ્યારે હાંશીયારપુરમાં પ્રવેશ કર્યો તે સમયે પંજળનો સમસ્ત શ્રી સંઘ (હજારો માણસો) એકત્રિત થયો, ત્યારે આચાર્યશ્રીજીએ શ્રી ગુરુદેવના શુભ નામથી એક મહાન સંસ્થા સ્થાપન કરવાનો ઉપદેશ આપ્યો. શ્રી સંઘે આ મહામૂલ્ય ઉપદેશને વધાવી લઈ નાણાંનો વરસાદ વરસાવ્યો અને ખાઈઓએ ઘરેણાંઓનો વરસાદ વરસાવ્યો. પણ ભાવિ પ્રબલ કે ગમે તે કારણે આ યોજના માટે આચાર્યશ્રીજીએ કરેલી પ્રતિજ્ઞા મિથ્યાન અને ખાંડ, સાકર, ગોળ, પતાસા વિગેરેનો સદંતર ત્યાગ, ચૌદશ પુનમનો છટ્કો, ૧૨ તિથિ મૌનધારણ કરવું-આ ભીષ્મપ્રતિજ્ઞા ગુજરાંવાલામાં પૂર્ણ થઈ. આચાર્યશ્રીજીને કાર્યમાં તેઓના શિષ્યરત્ન સ્વ. ઉપાધ્યાયજી શ્રી સોહનવિજયજી મહારાજ અને આચાર્યશ્રી વિજયલલિતસૂરિજી મહારાજ પંજળમાં સંસ્થા સ્થાપવાની બાબતમાં ઘણા સહાયક બન્યા.

ગુજરાંવાલાના ચોમાસામાં ઘણો જ લાભ થયો, પરંતુ કમનશીળ એક અતિ દુઃખદ બનાવ એ બની ગયો કે આચાર્યશ્રીના શિષ્યરત્ન અને મારા ગુરુદેવ ઉપા. શ્રી સોહનવિજયજી મહારાજનો અણધાર્યો સ્વર્ગવાસ થઈ ગયો આચાર્યશ્રીજીની એક ભૂજ લોપ થઈ ગઈ. પંજળ શ્રી સંઘે એક મહાન ધર્મપ્રચારક ખોયો. ઉપાધ્યાયજી મહારાજે પંજળ શ્રી સંઘના સંગઠનરૂપ શ્રી આત્માનંદ જૈન મહાસભાની સ્થાપના કરી હતી.

જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ.

[૮૭]

મારવાડ તરફ વિહાર.

ચોમાસું પૂર્ણ કરી આપણા ચરિત્રનાયકે મારવાડ તરફ વિહાર કર્યો. મારવાડ, ગુજરાત, કાઠિયાવાડ, દક્ષિણ, માલવા, મેવાડ આદિ દેશોમાં વિચરી અનેક સંસ્થા સ્થાપન પ્રતિષ્ઠાદિ મહત્વનાં કાર્યો કરાવી એઓશ્રીની કૃપાથી સં. ૧૯૯૨ ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ ના શુભ દિવસે વડોદરા શહેરમાં સ્વર્ગસ્થશ્રી ગુરુદેવ ન્યાયાભિનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજનો જન્મશતાબ્દ મહોત્સવ સમારોહપૂર્વકે ઊજવાયો.

પંજાબમાં શ્રી આત્માનંદ જૈન કોલેજની સ્થાપના.

શ્રી સિધ્ધાચરજી આદિ અનેક તીર્થોની યાત્રા કરી, અમદાવાદમાં મુનિસંમેલનમાં ભાગ લઈ ખંભાતમાં જ્ઞાનભંડારનો ઉદ્ધાર અને પ્રતિષ્ઠાવિગેરે કાર્યો કરાવી, રાધનપુરમાં દાનવીર રાવસાહેબ શ્રીમાન શેઠ કાંતિલાલ ઇશ્વરલાલના તરફથી એઓના મહર્ષિ પિતાશ્રી શેઠ ઇશ્વરલાલ મોરખીઆના સ્મરણાર્થે ગોર્ડિંગહાઉસની ઉદ્ધાટન ક્રિયા સમયે પધારી, પાટણમાં પ્રવર્તકજી મહારાજ આદિને મળી, શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જ્ઞાનમંદિર માટે ઉપદેશ આપી, નકકી કરાવી, ઉમેદપુર, શ્રી પાર્શ્વનાથ જૈન ઉમેદ બાલાશ્રમમાં અંજનશલાકાદિ કાર્યો કરાવી, ઘણે ઉંકાણે સંપ કરાવી સં. ૧૯૯૪ ના જેઠ વદ ૭ તા. ૨૦-૬-૩૯ ના શુભ દિવસે ઘણીજ ધામધૂમથી અંબાલા શહેરમાં પ્રવેશ કર્યો, અને અમદાવાદનિવાસી શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના પ્રમુખ શેઠ કસ્તૂરભાઈ લાલભાઈના અધ્યક્ષપણા નીચે આચાર્યશ્રીજીના સમક્ષ શ્રી આત્માનંદ જૈન કોલેજની ઉદ્ધાટન ક્રિયા અંબાલા શહેરમાં કરી અને દાનવીર રાવસાહેબ

શેઠ કાંતિલાલ ઇશ્વરલાલ, શેઠ સ્તીલાલ વાડીલાલ, શેઠ સેવંતીલાલ બકોરદાસ આદિના શુભ હસ્તે શ્રી આત્માનંદ જૈન હાઈપ્રેરી આદિ સંસ્થાઓનું ઉદ્ધાટન થયું.

વલ્લભ દીક્ષાર્ધ શતાબ્દ.

અષાઠ શુદ્ધ ૯ તા. ૨૨-૬-૩૯ ના દિવસે દાનવીર શેઠ મોતીલાલ મૂળજીભાઈના સુપુત્ર શેઠ સકરચંદની અધ્યક્ષતામાં આપણા ચરિત્રનાયકને દીક્ષા લીધાને ૫૦ વર્ષ પૂરા થયા હોવાથી એની ખુશાલીમાં વલ્લભ દીક્ષાર્ધ શતાબ્દ મહોત્સવ ઊજવાયો. ચોમાસું પણ અંબાલામાં થયું.

પ્રતિષ્ઠાઓ.

અંબાલાથી વિહાર કરી અંબાલા છાવણી પધાર્યા. શેઠ શીખામલજી આદિ અત્રેથી સાઠૌરા પધાર્યા. ત્યાં માગશર શુદ્ધ ૧૦ ની પ્રતિષ્ઠા કરાવી ગામાનુગામ વિચરતા બડૌત પધાર્યા (જીજ્ઞા મેરઠ). અત્રે ગુરુજીના સદુપદેશથી નવીન શ્રાવકો અને દહેરાસર ઉપાશ્રયાદિ બનેલાં. ત્યાં સં. ૧૯૯૫ના માહ સુદ સાતમે પ્રતિષ્ઠા કરાવી કે જ્યાં મહોત્સવ પ્રસંગે શ્રી આત્માલ્લભ નગરની મુંદર રચના કરવામાં આવી હતી. અહીં જ વ્યાખ્યાનો, પૂજાઓ વિગેરે કાર્યો થયા હતા. અહીંથી વિહાર કરી ખીનોલી, સરધના, મેરઠ, શ્રી હસ્તિનાપુર આદિ થઈ પાછા અંબાલા પધાર્યા.

રાયકોટ.

અંબાલાથી વિહાર કરી પતીઆલા, સબ્જાદિમાં ધર્મોપદેશામૃતનું પાન કરાવતા સુનામ પધાર્યા. રાયકોટના લગભગ ૨૦૦ અજૈન સદ્ગુહસ્થોની સહીઓ સાથે આવેલ વિનંતિપત્ર તરફ વિચાર કરી માલેરકોટલા પધાર્યા. માલેરકોટલામાં શ્રી સંઘમાં કુસંપ હતો તે દૂર થયો અને શ્રી આત્માનંદ જૈન હાઈસ્કુલને માટે ટીપ થઈ. અત્રે હિન્દુ

[૮૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મુસલમાનોનો અવરોધ ચાલતો હતો તે મટાડવા આચાર્યશ્રીજીએ ઉપદેશ આપ્યો, જેથી આખા નગરમાં યશોગાથાઓ ગવાવા લાગી, અને નવાળ સાહેબ અહાહુર પણ આ વાત સાંભળી ઘણા ખુશી થયા અને ઐમાસુ અત્રે કરવા વિનંતિ કરાવી. ‘અહમદગઠની મંડી આદિ થઈ જેઠ શુદ્ધ ૬ તા. ૨૪-૬-૩૯ યુધવારના શુભ મુહૂર્તે રાયકોટ-માં જ ઘણી જ ધામધૂમથી પ્રવેશ થયો. સેવા-પૂજા માટે શ્રી જિનમંદિર અંધાવવા ઉપદેશ આપ્યો અને તે માટે કામ ચાલ્યું. ઐમાસુ પણ અત્રે જ સાનંદ થયું. શ્રી જિનમંદિરનું ખાંતમુહૂર્ત હુશીઆરપુરનાસી લાલા રોશનલાલજીના સુપુત્ર પાશ્વદાસના હાથે કારતક (પંચમી માગશર) વદિ પડવા સં. ૧૯૯૬ તા. ૨૭-૧૧-૩૯ સોમવારના શુભ દિવસે થયું.

ગુજરાંવાલા.

વદિ પાંચમના રાયકોટથી વિહાર કરી લુધી-આના પધાર્યા. ત્યાં સ્કુલ માટે સારી મદદ થઈ હતી. ત્યાંથી હોશીયારપુર પધાર્યા. અત્રેથી લાલા નાનકચંદજી નાહરે શ્રી કાંગડા તીર્થનો છારી પાળતો સંઘ કાઢ્યો. યાત્રા કરી વળતાં હોશી-આરપુર થઈ જલધર, જંડીઆલા, અમૃતસર, લાહોર, મુરહગી, મંડી થઈ ૧૯૯૬ વૈશાખ વદિ ૧૦ના શુભ દિવસે ગુજરાંવાલા પધાર્યા. દરેક સ્થળે આચાર્ય મહારાજનો ઘણા જ ઉત્સાહપૂર્વક સત્કાર થયો હતો. લાહોરમાં ડો. એલ. સી. જૈન. એમ. એ. પી. એમ. ડી.ની અધ્યક્ષતામાં દિગમ્બર અંધુ-ઓએ પણ સત્કાર કરી માનપત્ર સમર્પણ કર્યું. ૧૫-૧૬ વર્ષ પછી આચાર્યશ્રીજી પધારતા હોવાથી આચાર્યશ્રીજીનો ઘણા જ ભાવપૂર્વક અપૂર્વ સત્કાર થયો. આચાર્યશ્રીજી પરિવાર સહિત પ્રથમ સમાધિ-મંદિર પધારી શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીના દર્શન કરી સ્વર્ગવાસી ગુરુદેવના ચરણમાં વંદન કરી ખાસ

તૈયાર કરેલ વિશાળ મંડપમાં પધાર્યા. ડો. એલ. સી. જૈન. એમ. એ. પી. એચ. ડી અંડાની વિધિ કરી હતી. ખાસ લાહોરથી આવેલ હુવાઈજહાજે આચાર્યશ્રીજીની પધરામણીની વધાઈના પ્રેમફલેટ-નો વરસાદ વરસાવ્યો હતો સૌથી પ્રથમ ગુજરાં-વાલા મ્યુનિસિપાલિટીએ આચાર્યશ્રીજીના કરકમ-લોમાં અભિનંદન પત્ર અર્પણ કર્યું. ગુજરાંવાલા શ્રી સંઘ, આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળ-ગ્રેઈન મરચંટ એસોસીએશન-કસેરા એસોસીએશન-શરાફ એસો-સીએશન-મનઆરી જનરલ મરચંટ એસોસી-એશન વિગેરે દસ બાર જૈન અજૈન સંસ્થાઓએ અભિનંદન પત્રો સમર્પણ કર્યા અને આચાર્યશ્રીજી આદિના ભાષણો થયા.

મ્યુનિસિપાલિટિ તરફથી અભિનંદન પત્ર આપણા ચરિત્રનાયકને મળ્યું. ત્યારબાદ વરઘોડાની સાથે નગરપ્રવેશ કરાવ્યો. દોઢ વાગે શ્રી આત્માનંદ જૈન ઉપાશ્રયે પધારી માંગલિક ફરમાવ્યું. ઐમાસુ પણ અત્રે જ થયું. ઐમાસામાં અનહદ ઉપકાર થયો. ઘણા માસાંહારીઓએ માંસાહાર, દારુ વિગેરે નો ત્યાગ કર્યો. ભાવિ આત્માઓએ સન્નેડે ચતુર્થ-વ્રત ઉચ્ચારણ કર્યું. અપૂર્વ વાત એ થઈ કે પંચ-બમાં માંસાહારીઓનો વધારે જોર હોવા છતાં આચાર્યશ્રીજીના ઉપદેશથી-પ્રભાવકપણાથી મુસલ-માન અંધુઓએ સંવત્સરી ભા. શુ. ૪ ગુરુવારે આખા શહેરના કતલખાના અને કસાઈઓની હુકાનો બંધ રખાવી જીવોને અભયદાન આપ્યું.

મારવાડમાં બામણવાડજી તીર્થ ઉપર નવ-પદારાધકના પ્રસંગે દેશદેશાવરોના મળેલા ૨૫ હજાર માણસોએ આપણા ચરિત્રનાયકને અજ્ઞાનતિભિરતરણિ-કલિકાલકદપતરનું બિરુદ સમર્પણ કરી પોતાની કૃતજ્ઞતા બતાવી હતી.

સુજ્ઞ વાંચકો, ટૂંકમાં આટલું કહી વિરમીશ કે

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

[૮૯]

ન્યાયાલોનિધિ આચાર્ય શ્રીમદ્વિજયાનંદસૂરી-શ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજ પોતાને (પંજાબ શ્રી સંઘને) આવા પ્રતાપશાળી સમર્થ ધર્મ-પ્રભાવક અને વિદ્વાન મહાત્મા અર્પી ગયેલ હોવાથી શ્રી સંઘને આ વાતનું ગૌરવ છે, અભિ-માન છે. પંજાબ શ્રી સંઘ ગુરુદેવ ન્યાયાલો-નિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયાનંદસૂરીશ્વરજીને માને છે; પૂજે છે અને એઓક્રીજીની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તે છે.

ચરિત્રનાયક આચાર્યમહારાજે કેળવણીની જે જે સંસ્થાઓ ઉપદેશદ્વારા સ્થપાવી છે તે નીચે મુજબ છે.

- ૧ શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકૂળ, ગુજરાંતવા
- ૨ " " " કન્યાશાળા, "
- ૩ " " " સ્કુલ, "
- ૪ શ્રી આત્માનંદ જૈન લાયબ્રેરી, અમૃતસર
- ૫ " " " મીડલસ્કુલ, જંડીઆલાગુરુ
- ૬ " " " " હોશીઆરપુર
- ૭ " " " " હુધીઆણા
- ૮ " " " કાલેજ, અંબાલા શહેર
- ૯ " " " હાઈસ્કુલ-મીડલસ્કુલ, "
- ૧૦ " " " કન્યાપાઠશાળા, "
- ૧૧ " " " લાયબ્રેરી, "
- ૧૨ " " " હાઈસ્કુલ, માલેરકોટલા
- ૧૩ " " " વિદ્યાલય, સાહડી (મારવાડ)
- ૧૪ " પાર્શ્વનાથ જૈન વિદ્યાલય, વરકાણા "
- ૧૫ " મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, મુંબાઈ
- ૧૬ " આત્માનંદ જૈન ઔષધાલય, વેરાવળ
- ૧૭ " આત્મવલ્લભજૈન કેલવણી કુંડ, પાલણપુર
- ૧૮ " આત્માનંદ જૈન લાયબ્રેરી, પુના
- ૧૯ " " " " બુનાગઢ
- ૨૦ " " " " વનિતાવિશ્રામ, સુરત

વિગેરે (વગેરે અનેક મહાન સંસ્થા સ્થાપન કરાવી કેળવણીનો ખૂબ પ્રચાર કર્યો છે.

શ્રી તીર્થોના સંઘો.

ધાર્મિક સંસ્કાર દઢ રાખવા માટે અને દશન (સમ્યક્ત્વ)શુભ માટે શ્રીતીર્થોના મોટા મોટા સંઘો પણ કઠાવ્યા છે, અને સંઘોની સાથે તીર્થયાત્રાઓ કરી છે. અનેક સ્વયં પ્રતિષ્ઠાઓ, ઉપધાનો ઉદ્ધા-પનો કરાવી શાસનોત્તતિ કરાવી છે.

૧ રાધનપુરનિવાસી દાનવીર શેઠ મોતી-લાલ મૂળજીભાઈએ શ્રી સિદ્ધાચલજી તીર્થોનો સંઘ કાઢ્યો તેમાં

૨ વડોદરાનિવાસી શેઠ ખીમચંદ દીપચંદે કાવી-ગંધારનો સંઘ કાઢ્યો તેમાં

૩ શિવગંજનિવાસી શેઠ ગોમરાજજી કુતેહ-ચંદ શ્રી કેશરીયાનાથજીનો સંઘ કાઢ્યો તેમાં

૪ કુલોદિનિવાસી શેઠ પાંચુલાલજી વૈદે જેસલ-મેરનો સંઘ કાઢ્યો તેમાં

૫ અમદાવાદનિવાસી મણી ખંડેને (સ્વર્ગસ્થ શેઠ સાક્ષર ડાહ્યાભાઈ ધોળશાજી ઝવેરીની વિધવા પત્ની) નરોડાનો સંઘ કાઢ્યો તેમાં

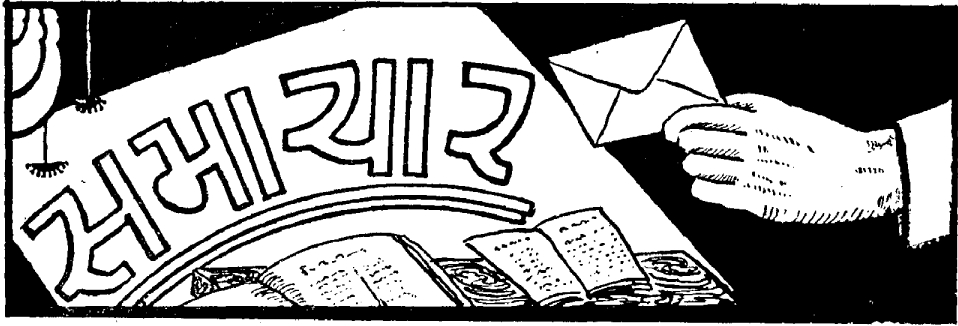
૬ હુશીયારપુરનિવાસી લાલા હીરાલાલ તથા નાનકચંદજી નાહરે શ્રી કાંગડા તીર્થોનો સંઘ કાઢ્યો તેમાં

(વિગેરે વિગેરેમાં સાથે પધાર્યા હતા.

પંજાબ ઉપરાંત મુંબઈ, સુરત, પાલણપુર, કરચલીયા, ડભોઈ, ચેવલા, આકોલા, ખંભાત, વિગેરે સ્થળોએ પ્રતિષ્ઠા, જંડીઆલા, ખીનોલી, અને ઉમેદપુરમાં અંજનશલાઠા કરાવી છે, અનેક ગામોએ ઉપધાન તપ પણ કરાવ્યા છે.

ઉપસંહાર.

જૈનભાનુ, ભીમજ્ઞાન, ત્રિશિકા આદિ શ્રેયો રચી,

શ્રી હીરવિજયસૂરીશ્વરજી મહારાજની
જયંતિ અને ગુજરાનવાલામાં ૧૫૦
કતલખાના અંધ.

ભા. શુ. ૧૧ તા. ૧૨-૯-૪૦ ગુરુવારે ગુજ-
રાંવાલા(પંજાબ)માં જગદ્ગુરુદેવશ્રી વિજયહીર-
સૂરીશ્વરજી મહારાજની જયંતિ લાલા નિરંજનદાસ
અગ્રવા એડવોકેટની અધ્યક્ષતામાં સમારોહપૂર્વક
જિજ્ઞવવામાં આવી હતી.

શ્રી જગદ્ગુરુદેવની મનોહર છબી ઉચ્ચાસન
પર ધિરાજમાન કરવામાં આવી હતી. સાડાસાત
વાગે સભાની શરૂઆત થતાં આચાર્યશ્રી વિજય-
વલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજને પ્રથમ મંગળાચરણ કયું.

શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળના વિદ્યાર્થી અને

પંચપરમેષ્ઠી પ્રહ્લાચર્યાદિ અનેક પૂજ્યો રચી
સાહિત્યની સેવા પણ કરી છે. અંતમાં એ જ
શુભ ભાવના કે આપણા ચરત્રિનાયક અમર
રહે, શાસનોન્નતિના કાર્યો કરતા રહે અને
એમના દેહીપ્યમાન પ્રકાશથી ભારતવર્ષિય સમ-
સ્ત શ્રી જૈનસંઘ તરફથી ઘણી મહદ્દ સંસ્થાઓ
સ્થાપન થાય, જિનશાસનોન્નતિ-ધર્મપ્રભાવનાના
મહદ્દ કાર્યો થાય-ઘણા સુમુક્ષુઓ દીક્ષા લઈ
આત્મકલ્યાણ કરનારા થાય અને સમસ્ત શ્રીસંઘ
કલ્યાણ સાધે-એ જ પરમાત્મા પ્રત્યે અંતિમ
પ્રાર્થના.

વર્તમાનમાં અધ્યાપક લાલા પૃથ્વીરાજજી એમ.
એ. તથા પંડિત સરસ્વતીનાથજી, પંડિત હંસરાજજી,
લાલા બિહારીલાલજી અગ્રવા, લાલા હનુરીભલજી
માધુરી, લાલા હરનામનાથજી અગ્રવા આદિએ શ્રી
જગદ્ગુરુદેવના જીવન ઉપર સુંદર વિવેચનો કર્યા હતા.

દિલ્હીથી ખાસ આવેલ આચાર્ય ચંદ્રશેખર
શાસ્ત્રીજીએ પણ કેટલુંક વિવેચન કયું હતું.

અધ્યક્ષ લાલા નિરંજનદાસ એડવોકેટે મનનીય
ભાવવાહી ભાષણ આપી સભાને મુગ્ધ કરી દીધી
હતી. લાલા શાદીલાલ અને લાલા દેવરાજના મનો-
હર ભજનોએ જનતાના ચિત્ત આકર્ષી લીધા હતા.

આચાર્યશ્રીજીએ વ્યાખ્યાનપીઠ ઉપરથી જયંતિ-
નાયકના વિષયમાં પ્રભાવશાલી વ્યાખ્યાન આપ્યું
હતું. સંવત્સરીના દિવસે કસાઇ લોકોએ કતલખાનું
અને શકેરની તમામ દુકાનો (લગભગ ૧૫૦ દુકાનો)
અંધ રાખી. ઝાટકાવાળાઓ (શીખ કસાઇઓ)એ
કામ અંધ રાખ્યું તે બદલ આભાર માનતો એક
ઠરાવ કરવામાં આવ્યો.

ઠરાવ.

તા. ૫-૯-૪૦ ભા. શુ. ૪ ગુરુવારે શ્રી શ્રવેતા-
મ્પર મૂર્તિપૂજક જૈનોની સંવત્સરી જેવા ધાર્મિક
દિવસને માન આપી મુસલમાન ભાઈઓએ (કસા-
ઇઓએ) જે ઉદાર અને હમદર્દી (સહાનુભૂતિ)થી
જીવહત્યા ખીલકુલ અંધ રાખી, અને ઝાટકાવાળા-
ઓએ (શીખ કસાઇઓએ) આ કામ અંધ રાખ્યું

વર્તમાન સમાચાર.

[૯૧]

તે યદ્વદ આ સભા તેઓનો આભાર માને છે, અને ખાંસાદેય આત્મામહમદ સાહેબ એડવોકેટ, શેખ યુવામરસુદ સાહેબ ઝોનરરી માઇસ્ટ્રેટ આદિ કે જેઓએ લાગણીભરી સહાયતા આપી છે, અતઃ એઓને ધન્યવાદ આપે છે.

હિન્દુ, મુસલમાન આદિ સેંકડો ગરિબોને શીરાનું જમણુ આપવામાં આવ્યું. (મળેલું)

ખંભાતમાં જયંતિ મહોત્સવ.

આચાર્યશ્રી સાગરચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજની પ્રથમ જયંતિ ભાદરવા વદ ૪ના સવારે મહારાજ શ્રી પ્રસાદચંદ્રજીના પ્રમુખસ્થાને ઉજવવામાં આવી હતી. આ વખતે મહારાજ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી, ભારત દીપચંદભાઈ, શ્રી વાડીલાલ જેઠાલાલ, શ્રી પુંડરીકલાલ ચોકસીના આજના જયંતિનાયકને લગતા વિવેચનો થયા. આદ પ્રમુખસ્થાનેથી મહારાજશ્રી પ્રસાદચંદ્રજીએ વિગતવાર જીવનચરિત્ર સંભળાવ્યું હતું. (મળેલું)

આચાર્ય શ્રીમદ્વિજયકમળસૂરીશ્વરજી

મહારાજની જયંતિ.

આસો શુદ્ધિ ૧૦ ગુરુવાર તા. ૧૦ ૧૦-૪૦ના રોજ આચાર્ય મહારાજશ્રીની સ્વર્ગવાસતિથિ હોવાથી શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર તરફથી જયંતિ ઉજવવામાં આવી હતી. સવારમાં શ્રી મોટા જિના-

લયમાં શ્રી નવપદજીની પૂજા ભાવનાપૂર્વક ભણાવવામાં આવી હતી અને અષોરના સભાસદોનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું.

શ્રી વિજયવલ્લભાંક (છપાયછે)

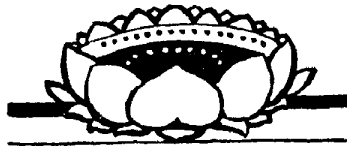
પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજનો કાર્તિક શુદ્ધિ ૨ તા. ૧ નવેમ્બરના શુભ દિવસે જન્મદિવસ ગુજરાંવાલાદિ શહેરોમાં ઉજવાશે. આની ખુશાલીમાં 'સેવક' ઉદ્ધૃત્ પત્રના અધિપતિનો વિજયવલ્લભાંક ઘણો જ આકર્ષક અને તે હિન્દી, અંગ્રેજી, ઉદ્ધૃત્ વિદ્વાનોના લેખોથી પૂર્ણ હશે. આચાર્યશ્રીજીના ત્રિરંગી ફોટાઓ અને ખીજ પણ ફોટાઓ ઉપરાંત શાંતમૂર્તિ શ્રી બુદ્ધિવિજયજી (બુટરાયજી)મહારાજ, ન્યાયાંભોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજ, શ્રી લક્ષ્મીવિજયજી મહારાજ, શ્રી હર્ષવિજયજી મહારાજ, પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજ વિગેરેના પણ સુંદર ફોટાઓ હશે. આ અંક ફળદાર અને સારા સફાઈ કાગળોમાં હશે. ખર્ચ અધિક આવવા છતાં પ્રચારાર્થે કેવળ ચાર આના કિંમત રાખવામાં આવી છે.

મંગાવનારે નીચેના સરનામે લખવું.

શ્રી વિજયાનંદ જૈન શ્વેતાંબર કમિટી,

સેક્રેટરી, શ્રીચુત્ લાલા શિખભદ્રાસ જૈન,

ગુજરાંવાલા (પંજાબ)

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧. શ્રી જિનપ્રભસૂરિ અને સૂલતાન મહમદ લેખક:—પં. લાલચંદ લગવાનદાસ ગાંધી પ્રકાશક:—શ્રી જિનહરિસાગર જ્ઞાનભંડાર લોહાવટ (મારવાડ) શ્રી સુખસાગર બિન્દુ ગ્રંથમાળાનું આ છત્રીશમું પુસ્તક છે. શ્રી અકબર આદશાહની અઢીસે વર્ષ પૂર્વે લગભગ ચૌદમા સૈકામાં થયેલ પરમ પ્રભાવક શ્રી જિનપ્રભસૂરિએ તે વખતના આદશાહ સુલતાન મહમદ ઉપર પાડેલ અભ્ય પ્રભાવનો આ ઐતિહાસિક લેખ વિસ્તારપૂર્ણ ટીપ્પણ ટીકા સાથે પ્રગટ કરવામાં આવ્યો છે. પંડિત લાલચંદ લગવાનદાસના આ સાહિત્યના ઊંડા અભ્યાસના અનુભવે લખાયેલ હોવાથી જ્ઞેન ઇતિહાસ સાહિત્યમાં એક હુમેરો થયો ગણાય. આ ગ્રંથમાં તેની સંકલના યોગ્ય રીતે થએલ જેવામાં આવે છે. લેખક મહાશય જણાવે છે તેમ આ ઐતિહાસિક લેખ નવીન સ્વરૂપમાં પ્રકાશમાં આવી શક્યો તેનો સુચશ ઇતિહાસપ્રેમી શ્રી જિનહરિસાગરસૂરિ મહારાજ કે જેઓ પૂજ્ય પૂર્વાચાર્યના ઇતિહાસસંશોધન અને પ્રકાશન કાર્યમાં અસાધારણ ઉત્કંઠા ધરાવે છે એમ આ લઘુ ગ્રંથ તપાસતાં માલૂમ પડે છે. આવા પ્રભાવક આચાર્યોના જ્ઞેનશાસનની પ્રભાવનાના ઐતિહાસિક લેખો વિશેષ પ્રગટ થાય એમ અમે પણ ઇચ્છીએ છીએ. કિંમત આઠ આના.

૨. સુભાષિત પદ્ય રતનાકર (ભાગ ચોથો) સં. મુનિરાજ શ્રી વિશાલવિજયજી મહારાજ. શ્રી વિજયધર્મસૂરિ જ્ઞેન ગ્રંથમાળા પુષ્પ પર. પ્રકાશક દીપચંદજી આંદીયા, મંત્રી શ્રી વિજયધર્મસૂરિ જ્ઞેન ગ્રંથમાળા-છોટાશરાફા-ઉજ્જવન.

શ્રીમાન્ વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજનો સમુદાય વિદ્વાન હોવાથી અનેક ગ્રંથો ગુરુમહારાજની સંસ્થાઓ તરફથી તેઓશ્રીના રમરણાર્થે લખી પ્રકાશિત કરાવે છે. આ ગ્રંથના સંપાદક ગુરુરાજ શ્રીના પ્રશિષ્ય છે. આ વિષયનો આ ચોથો ભાગ છે. દરેક ભાગે ઉપદેશકો અને સામાન્ય મનુષ્યો તેનો

લાભ લઈ શકે તેવાં છે. વક્તા તેમજ વ્યાખ્યાનકર્તાને પણ ઉપયોગી અનેલ છે. જુદા જુદા વિષયો ઉપર સંસ્કૃત શ્લોક પ્રથમ આપી તેની નીચે તે શેર્માથી લીધેલ છે તે ગ્રંથના નામ સાથે ગુજરાતી સરલ અર્થ આપવામાં આવ્યો છે. આ ગ્રંથના દરેક ભાગ વાંચવા જેવા છે. લેખક મહાત્માએ પોતાના દાદાગુરુ તથા ગુરુશ્રી જ્યંતવિજયજી મહારાજના ફોટા આપી ગુરુભક્તિ દર્શાવી છે. પ્રકાશકે સંપાદક મહારાજશ્રીનો પણ ફોટો આપી આછડીંગ ટાઇપ વગેરેથી સુંદર ગ્રંથ પ્રકટ કર્યો છે. કિંમત સવા રૂપીયો.

૩. જીવન પાઠોપનિષત—(અષ્ટપદી-શતકમ) સ્વકૃત ગુજરાતી અનુવાદ સહિત. રચયિતા ન્યાયવિશારદ—ન્યાયતીર્થ મુનિરાજશ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ. આ ગ્રંથમાં આપેલી અષ્ટપદી—આઠ સૂત્રો સર્વજનમાન્ય વાંચતા જણાય છે. જિંદગીમાં નિરંતર મનન કરવા લાયક છે. જે તે તત્ત્વોને જીવનમાં ઉતારે તે રચનાર મહાત્માના લખવા-કહેવા પ્રમાણે દુનિયામાં દેખાતી ધાર્મિક સંકુચિત દષ્ટિ મટી જતાં જનસમાજમાં સામનરચની મનોરમ સુગંધ પ્રસરતા મનુષ્યભૂમિ સુંદર સ્વર્ગભૂમિ બની જાય એ ચોકસ છે. આ ગ્રંથમાં જે અષ્ટપદી-પ્રમાણિકતા, ઉદયમ, સ્વાશ્રયીપણું, પેરોપકાર, સંયમ-શક્તિ, સેવા અને સંઘટન એ આઠ પદો જીવનસૂત્રોનું સંસ્કૃત ભાષામાં પદ્યરચના કરી ગુજરાતી અંગ્રેજી અનુવાદો ટુંકાણુમાં સરલ અને યલુ જ સાદી ભાષામાં આપેલા હોવાથી બાળજીવો પણ સમજી શકે તેવું છે. મુનિરાજશ્રી ન્યાયવિજયજી પ્રખર વિદ્વાન, અભ્યાસી ને ઉદાર વિચારવાળા મુનિરાજ છે. તેમની એકેએક કૃતિ વિદ્વતાપૂર્ણ પ્રકટ થાય છે. આ ગ્રંથ લઘુ હોવા છતાં મનુષ્ય જીવનમાં તેના એકેએક સૂત્ર મનનીય અને ગ્રહણ કરવા જેવા છે. કોઈ પણ મનુષ્ય આ લઘુ પુસ્તિકાના વાચનમનનનો લાભ લે તેમ ઇચ્છીએ છીએ. પ્રકાશક કૃતચંદ અમથાલાલ જમખંભાણીયું.

(આફીના ગ્રંથોની સમાલોચના હવે પછી)

ભાઈ ભાણુજી ગુલાબચંદનો સ્વર્ગવાસ.

ભાઈ ભાણુજી માત્ર એક જ દિવસની ગિમારીથી ગોંડલ શહેરમાં ૫૮ વર્ષની ઉંમરે ભાદરવા શુદ્ધિ ૧૪ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓ માયાજી, મિત્રનસાર, શ્રદ્ધાવાન બંધુ હતા. ભાવનગરના મૂળ વતની હોવા છતાં, ગોંડલ રાજ્ય રેલ્વેની નોકરીમાં ઘણા વર્ષોથી જોડાયા હતા. ત્યાંના રેલ્વે અધિકારીઓનો ચાહ પણ સારો મેળવ્યો હતો. ઘણા વર્ષોથી આ સભામાં સભ્ય હતા. તેઓના સ્વર્ગવાસથી એક યોગ્ય સભાસદની ખોટ પડી છે. તેઓના સુપત્ની તથા સુપુત્રોને દિલાસો દેવા સાથે તેમના પવિત્ર આત્માને અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી વીશ સ્થાનક તપ પૂજા (અર્થ સાથે)

(વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન તથા મંડળ સહિત)

વિસ્તારપૂર્વક વિધિવિધાન, નોટ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, મંડળો વગેરે અને સાદી સરલ ગુજરાતી ભાષામાં અર્થ સહિત અમોએ પ્રગટ કરેલ છે. વીશ સ્થાનક તપ એ તીર્થંકરના મહર્મ ઉપાર્જન કરાવનાર મહાન તપ છે. તેનું આરાધન કરનાર બહેન તથા બંધુઓ માટે આ ગ્રંથ અતિ મહત્વનો અને ઉપયોગી છે. શ્રી વીશ સ્થાનક તપનું મંડળ છે તેમ કોઈ અત્યાર સુધી જાણતું નહોતું, છતાં અમોએ ઘણી જ શોધખોળ કરી પ્રાચીન ઘણી જ જુની તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી મોટા ખર્ચ કરી ફોટો-પ્રસ્થોક કરાવી તે મંડળ છપાવી આ જુકમાં દાખલ કરેલ છે. આ એક અમૂલ્ય (મંડળ) નવીન વસ્તુ જિનાલય, ઉપાશ્રય, જ્ઞાનભંડાર, લાઇબ્રેરી અને ઘરમાં રાખી પ્રાતઃકાળમાં દર્શન કરવા લાયક સુંદર ચીજ છે.

જિંયા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાવી સુશોભિત બાઇન્ડીંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે, છતાં કિંમત બાર આના માત્ર રાખવામાં આવેલી છે. પોસ્ટેજ અલગ.

શ્રી મહાવીર જીવનચરિત્ર.

(શ્રી ગુણચંદ્રગણિકૃત)

બાર હજાર શ્લોક પ્રમાણુ, મૂળ પ્રાકૃત ભાષામાં, વિસ્તારપૂર્વક સુંદર શૈલીમાં, આગમો અને પૂર્વાચાર્યોરચિત અનેક ગ્રંથોમાંથી દોહન કરી શ્રી ગુણચંદ્ર ગણિએ સં. ૧૧૩૯ ની સાલમાં રચેલો આ ગ્રંથ, તેનું સરળ અને ગુજરાતી ભાષાંતર કરી શ્રી મહાવીર જીવનના અમુક પ્રસંગોના ચિત્રાયુક્ત સુંદર અક્ષરોમાં પાકા કપડાના સુશોભિત બાઇન્ડીંગથી તૈયાર કરી પ્રગટ કરવામાં આવ્યો છે.

અત્યાર સુધીમાં પ્રકટ થયેલ શ્રી મહાવીર ચરિત્રો કરતાં વધારે વિસ્તારવાળો, જીવનના અનેક નહિ પ્રકટ થયેલ જાણના જેવા પ્રસંગો, પ્રભુના પાંચે કલ્યાણકો, પ્રભુના સત્તાવીશ ભવોના વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન અને છેવટે પ્રભુએ સ્થળે સ્થળે આપેલ વિવિધ વિષયો ઉપર ખોલદાયક દેશનાઓનો સમાવેશ આ ગ્રંથમાં કરવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” માસિકનું વાર્ષિક લવાજમ. રૂ. ૧-૮-૦ પોસ્ટેજ બાર આના અલગ.

નીચેના પ્રાકૃત-સંસ્કૃત ગ્રંથોની ઘણી અલ્પ નકલો જ સિલિકે છે,
જેથી જલદી મંગાવવા સૂચના છે.

(૧) વસુદેવ હિંડિ પ્રથમ ભાગ	રૂ. ૩-૮-૦	(૫) બૃહતકલ્પસૂત્ર ભા. ૩ જે	રૂ. ૫-૮-૦
		(૬) " ભા. ૪ થો	રૂ. ૬-૪-૦
(૨) " દ્વિતીય ભાગ	રૂ. ૩-૮-૦	(૭) " ભા. ૫ મો	રૂ. ૫ ૦-૦
(૩) બૃહતકલ્પસૂત્ર ભા. ૧ લો	રૂ. ૪-૦-૦	(૮) શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત ચાર કર્મગ્રંથ	રૂ. ૨-૦-૦
(૪) " ભા. ૨ જે	રૂ. ૬-૦-૦		

(૯) ત્રિપદિશલાકા પુરુષ ચરિત્ર પર્વ ૧ હુ પ્રતાકારે તથા બુકાકારે રૂ. ૧-૮-૦

ગુજરાતી ગ્રંથો.

નીચેના ગુજરાતી ભાષાના કથાના સુંદર પુસ્તકો પણ સિલિકે ઓછા છે. વાંચવા-થી આહ્લાદ ઉત્પન્ન કરે તેવા છે. મનુષ્ય સંસ્કારી, ચારિત્રવાન ખનતાં આત્મકલ્યાણ સાધી શકે છે. મંગાવી ખાત્રી કરો. બધા પુસ્તકો સુંદર અક્ષરોમાં સુશોભિત કપડાંના પાકા બાઇન્ડીંગથી અલંકૃત અને ફેટલાક તે સુંદર ચિત્રો સહિત છે.

(૧) શ્રી ચંપકમાળા ચરિત્ર	રૂ. ૦-૮-૦	(૧૨) શ્રી ત્રિમલનાથ ચરિત્ર	રૂ. ૧-૧૨-૦
(૨) શ્રી સમ્યક્ત્વ કૌમુદી	રૂ. ૧-૦-૦	(૧૩) શ્રી ચંદ્રપલ્લુ ચરિત્ર	રૂ. ૧-૧૨-૦
(૩) શ્રી ઉપદેશ સપ્તતિકા	રૂ. ૧-૦-૦	(૧૪) સુકૃતસાગર (પૃથ્વીકુમાર ચરિત્ર)	રૂ. ૧-૦-૦
(૪) સુસુખનૃપાદિ ધર્મ પ્રભાવકાની કથા	રૂ. ૧-૦-૦	(૧૫) શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર	રૂ. ૨-૮-૦
(૫) શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર	રૂ. ૨-૦-૦	(૧૬) શ્રીપાળરાખનો રાસ ચરિત્ર અર્થ	
(૬) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૧ લો	રૂ. ૨-૦-૦	સહિત સાદું પૃંકું	રૂ. ૨-૦-૦
		રેશમી પૃંકું	રૂ. ૨-૮-૦
(૭) " ભા. ૨ જે	રૂ. ૨-૮-૦	(૧૭) સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર	રૂ. ૧-૮-૦
(૮) આદર્શ જૈન સ્ત્રી રત્નો	રૂ. ૨-૦-૦	(૧૮) શત્રુજયનો પંદરમો ઉદ્ધાર	રૂ. ૦ ૨-૦
(૯) શ્રી દાનપ્રદીપ	રૂ. ૩-૦-૦	(૧૯) " સોળમો ઉદ્ધાર	રૂ. ૦-૪-૦
(૧૦) કુમારપાળ પ્રતિબોધ	રૂ. ૩-૧૨-૦	(૨૦) શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર	રૂ. ૦ ૧૦ ૦
(૧૧) જૈન નરરત્ન ભામાશાહ	રૂ. ૨-૦-૦	(૨૧) શ્રી મહારાજ ચરિત્ર	રૂ. ૩-૦-૦

તૈયાર થતાં-છપાતાં ગ્રંથો.

(૧) કર્મગ્રંથ ભા. ૫-૬ ફો. (૨) શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર (ધર્મલેખુદય) (૩) બૃહતકલ્પસૂત્ર ભા. ૬ ફો. (૪) કથારત્ન કોષ શ્રી દેવલદ્રસૂરિકૃત (૫) શ્રી નિશીથચર્ણિ સૂત્ર ભાષ્ય સહિત (૬) વસુદેવ હિંડિ ભા. ૩ જે (૭) શ્રી ત્રિપદિશલાકા પુરુષ ચરિત્ર પર્વ ૨-૩-૪-૫-૬ સાથે (૮) શ્રી મલયગિરિ વ્યાકરણ.

તૈયાર થતાં ગુજરાતી ગ્રંથો.

(૧) શ્રી વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર. (૨) શ્રી આદિનાથ ચરિત્ર. (શ્રી પદ્માનંદ મહાકાવ્ય) (૩) શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર.

(આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.)